Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin.Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1592/2002, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2002, yhteisistä siviili-ilmailua koskevista säännöistä ja Euroopan lentoturvallisuusviraston perustamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(EYVL L 240, 7.9.2002, s. 1)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Komission asetus (EY) N:o 1701/2003, annettu 24 päivänä syyskuuta 2003	L 243	5	27.9.2003
►M2	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1643/2003, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2003	L 245	7	29.9.2003
►M3	Komission asetus (EY) N:o 334/2007, annettu 28 päivänä maaliskuuta 2007	L 88	39	29.3.2007

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1592/2002,

annettu 15 päivänä heinäkuuta 2002,

yhteisistä siviili-ilmailua koskevista säännöistä ja Euroopan lentoturvallisuusviraston perustamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 80 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat EY:n perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ([3]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan kansalaisten suojelun korkea ja yhtenäinen taso olisi siviili-ilmailun alalla aina varmistettava hyväksymällä yhteiset turvallisuussäännöt ja huolehtimalla siitä, että yhteisössä liikkuvat tuotteet sekä siinä toimivat henkilöt ja organisaatiot täyttävät nämä sekä ympäristön suojelemiseksi hyväksytyt säännöt. Tällä edistetään tavaroiden, henkilöiden ja organisaatioiden vapaata liikkuvuutta sisämarkkinoilla.

(2) Tämän vuoksi ilmailualan tuotteisiin olisi sovellettava hyväksyntää, jolla todennetaan, että ne täyttävät siviili-ilmailuun liittyvät keskeiset lentokelpoisuus- ja ympäristönsuojeluvaatimukset. Vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta olisi laadittava asianmukaiset keskeiset vaatimukset, jotka koskevat ilma-alusten liikennöintiä ja miehistön lupia sekä asetuksen soveltamista kolmansien maiden ilma-aluksiin ja sen jälkeen muita siviili-ilmailun turvallisuuteen liittyviä aloja.

(3) Jotta voidaan vastata lisääntyvään huolestuneisuuteen, joka koskee matkustajien terveyttä ja hyvinvointia lennon aikana, on tarpeen kehittää lentokonemalleja, joilla voidaan paremmin suojella matkustajien turvallisuutta ja terveyttä.

(4) Lento-onnettomuuksien tutkinnan tuloksien pohjalta olisi toimittava kiireellisesti, varsinkin jos onnettomuudet liittyvät puutteelliseen lentokonesuunnitteluun ja/tai toimintaan liittyviin seikkoihin, jotta voidaan palauttaa kuluttajan luottamus lentoliikenteeseen.

(5) Chicagossa 7 päivänä joulukuuta 1944 allekirjoitetussa kansainvälisen siviili-ilmailun yleissopimuksessa (Chicagon yleissopimus), jonka osapuolia kaikki jäsenvaltiot ovat, on jo määrätty vähimmäisstandardeista siviili-ilmailun turvallisuuden ja siihen liittyvän ympäristön suojelun varmistamiseksi. Yhteisön keskeisillä vaatimuksilla ja niiden täytäntöönpanemiseksi hyväksytyillä säännöillä olisi varmistettava, että jäsenvaltiot täyttävät Chicagon yleissopimuksen mukaiset velvollisuutensa, mukaan lukien velvollisuudet kolmansia maita kohtaan.

([1]) EYVL C 154 E, 29.5.2001, s. 1.
([2]) EYVL C 221, 7.8.2001, s. 38.
([3]) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 5. syyskuuta 2001 (EYVL C 72 E, 21.3.2002, s. 146), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 19. joulukuuta 2001 (EYVL C 58 E, 5.3.2002, s. 44) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 9. huhtikuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Neuvoston päätös, tehty 18. kesäkuuta 2002.

▼B

(6) Ilmailualan tuotteet, osat ja laitteet olisi hyväksyttävä, kun niiden on todettu noudattavan yhteisön säätämiä keskeisiä lentokelpoisuus- ja ympäristönsuojeluvaatimuksia, jotka ovat yhdenmukaisia Chicagon yleissopimuksessa asetettujen standardien kanssa. Komissiolle olisi annettava valtuudet laatia tarvittavat täytäntöönpanosäännöt.

(7) Tavaroiden, henkilöiden ja palveluiden vapaata liikkuvuutta koskevien yhteisön tavoitteiden ja yhteistä liikennepolitiikkaa koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi jäsenvaltioiden olisi ilman lisävaatimuksia tai muuta arviointia hyväksyttävä tämän asetuksen ja sen täytäntöönpanosääntöjen mukaisesti hyväksytyt tuotteet, osat, laitteet, organisaatiot ja henkilöt.

(8) Järjestelmän olisi oltava kyllin joustava, jotta se mahdollistaa erityistilanteissa tarvittavat toimenpiteet, kuten kiireelliset turvatoimet, taikka odottamattomat tai rajoitetut toimintatarpeet, minkä lisäksi olisi annettava säännöksiä vastaavan turvallisuuden tason saavuttamiseksi muilla keinoin. Jäsenvaltioilla olisi oltava oikeus myöntää poikkeuksia tämän asetuksen vaatimusten ja sen täytäntöönpanosääntöjen noudattamisesta, jos poikkeukset ovat laajuudeltaan tarkasti rajattuja ja niihin kohdistetaan asianmukainen yhteisön valvonta.

(9) Tämän asetuksen tavoitteet voidaan saavuttaa tehokkaasti yhteistyöllä kolmansien maiden kanssa. Tällöin sen säännöksiä ja sen täytäntöönpanosääntöjä voidaan mukauttaa sopimuksilla, jota yhteisö tekee näiden maiden kanssa. Jollei tällaisia sopimuksia ole, jäsenvaltioilla olisi kuitenkin oltava mahdollisuus yhteisön asianmukaisessa valvonnassa tunnustaa hyväksynnät, jotka kolmas maa on antanut ulkomaisille tuotteille, osille, laitteille, organisaatioille ja henkilöstölle.

(10) On tarpeen vahvistaa asianmukaiset toimenpiteet, jotta varmistetaan sekä arkaluontoisten turvallisuustietojen suojaaminen että riittävien tietojen antaminen yleisölle siviili-ilmailun turvallisuuden tasosta ja siihen liittyvästä ympäristön suojelusta, ottaen huomioon Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 ([1]) ja asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön.

(11) Kaikilla tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla alueilla on tarpeen parantaa järjestelyjä niin, että tietyistä nykyisin yhteisön tai jäsenvaltioiden tasolla hoidettavista tehtävistä vastaisi yksi erikoistunut asiantuntijaelin. Siksi on tarpeen yhteisön nykyinen institutionaalinen rakenne ja valtuuksien tasapaino säilyttäen perustaa Euroopan lentoturvallisuusvirasto, joka on teknisissä asioissa riippumaton ja jolla on oikeudellinen, hallinnollinen ja taloudellinen itsemääräämisoikeus. Tätä tarkoitusta varten on tarpeen ja asianmukaista, että viraston olisi oltava yhteisön elin, joka on oikeushenkilö ja joka käyttää sille tällä asetuksella annettua, täytäntöönpanoa koskevaa toimivaltaa.

(12) Jotta virasto voi täysipainoisesti avustaa yhteisöä, sille olisi annettava mahdollisuus kehittää asiantuntemustaan kaikilla tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla siviili-ilmailun turvallisuuden ja ympäristönsuojelun aloilla. Viraston olisi avustettava komissiota tarvittavan lainsäädännön valmistelussa sekä jäsenvaltioita ja teollisuutta sen täytäntöönpanossa. Sen olisi voitava julkaista hyväksyntäeritelmiä ja ohjeaineistoa, tehdä teknisiä havaintoja ja antaa vaadittavia todistuksia, sen olisi avustettava komissiota tämän asetuksen ja sen täytäntöönpanosääntöjen soveltamisen seurannassa ja sille olisi annettava tehtäviensä hoitamiseksi tarvittava toimivalta.

([1]) EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.

▼B

(13) Komission ja jäsenvaltioiden olisi oltava edustettuina hallintoneuvostossa, jotta ne voivat tehokkaasti valvoa viraston toimintaa. Tällä hallintoneuvostolla olisi oltava tarvittavat valtuudet vahvistaa talousarvio, valvoa sen toteuttamista, hyväksyä tarvittavat varainhoitoa koskevat säännöt, vahvistaa avoimet toimintamenettelyt viraston päätöksentekoa varten ja nimittää pääjohtaja. Lisäksi on tarpeen, että virasto voi harjoittaa tutkimusta ja huolehtia tarvittavasta yhteensovittamisesta komission ja jäsenvaltioiden kanssa. On toivottavaa, että virasto avustaa yhteisöä ja sen jäsenvaltioita kansainvälisten suhteiden alalla mukaan lukien sääntöjen yhdenmukaistaminen, hyväksyntöjen tunnustaminen ja tekninen yhteistyö ja että sillä on oikeus luoda asianmukaiset suhteet kolmansien maiden ilmailuviranomaisiin ja tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa toimivaltaisiin kansainvälisiin järjestöihin.

(14) Virasto perustaa turvallisuuteen liittyvät toimensa yleisen edun vuoksi yksinomaan riippumattomaan asiantuntemukseen soveltaen tarkoin tätä asetusta ja komission sen täytäntöönpanemiseksi antamia sääntöjä. Tämän vuoksi sen pääjohtajan olisi tehtävä kaikki turvallisuuteen liittyvät viraston päätökset, ja hänellä olisi oltava laaja liikkumavara neuvojen hankkimisessa ja viraston sisäisen toiminnan järjestämisessä. Silloin kun viraston on laadittava luonnoksia yleisluonteisiksi säännöiksi, jotka on tarkoitettu kansallisten viranomaisten täytäntöönpantaviksi, jäsenvaltiot olisi kuitenkin otettava mukaan päätöksentekomenettelyyn.

(15) On tarpeen varmistaa, että osapuolilla, joihin viraston tekemät päätökset vaikuttavat, on käytettävissään tarvittavat muutoksenhakukeinot, jotka vastaavat ilmailualan erityisluonnetta. Asianmukainen muutoksenhakumekanismi olisi järjestettävä niin, että pääjohtajan päätökseen voidaan hakea muutosta erikoistuneelta valituslautakunnalta, jonka päätöksiin voidaan puolestaan hakea muutosta yhteisöjen tuomioistuimessa.

(16) Viraston täydellisen itsemääräämisoikeuden ja riippumattomuuden varmistamiseksi sille olisi annettava oma talousarvio, jonka tulot ovat peräisin suurimmaksi osaksi yhteisön rahoitusosuudesta ja järjestelmän käyttäjien suorittamista maksuista. Yhteisön talousarviomenettelyä olisi noudatettava siltä osin kuin kyseessä ovat yhteisön rahoitusosuus tai Euroopan unionin yleisestä talousarviosta maksettavat muut tuet. Tilintarkastustuomioistuimen olisi suoritettava viraston tilintarkastus.

(17) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([1]) mukaisesti.

(18) Koska suunnitellun toiminnan tavoitteita, joita ovat yhteisten sääntöjen vahvistaminen ja niiden yhdenmukainen soveltaminen siviili-ilmailun turvallisuuden ja ympäristön suojelun alalla, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, ne voidaan tämän asetuksen Euroopan laajuisen soveltamisalan vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

(19) Ennen viraston paikallistoimistojen perustamista olisi vahvistettava yleiset säännöt, joiden avulla voidaan selvittää, mitä edellytyksiä on tarpeen asettaa ja millainen panos asianomaisen jäsenvaltion on annettava.

(20) On todettu, että niiden Euroopan valtioiden, jotka eivät ole Euroopan unionin jäseniä, osallistumista viraston toimintaan olisi

([1]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

edistettävä riittävän yleiseurooppalaisen ulottuvuuden varmistamiseksi ja siviili-ilmailun turvallisuuden parantamiseksi kaikkialla Euroopassa. Ne Euroopan maat, jotka ovat tehneet yhteisön kanssa sopimuksen tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan yhteisön säännöstön hyväksymisestä ja soveltamisesta, olisi otettava mukaan viraston työhön noudattamalla niitä ehtoja, joista tällaisten sopimusten yhteydessä sovitaan.

(21) Yleinen tavoite on, että jäsenvaltioiden tehtävien, myös niiden Euroopan ilmailuviranomaisten yhteistyöelimen kautta tapahtuvan yhteistyöhön perustuvien tehtävien, siirtäminen virastolle toteutetaan tehokkaasti ilman, että alennetaan nykyistä korkeaa turvallisuuden tasoa tai vaikutetaan kielteisesti hyväksyntäaikatauluihin. On tarpeen toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet tarpeellista siirtymävaihetta varten.

(22) Tällä asetuksella luodaan tarkoituksenmukainen ja kattava kehys ilmailualan tuotteiden ympäristöhyväksynnälle sekä yhteisten teknisten vaatimusten ja hallinnollisten menettelyjen määrittämiselle ja täytäntöönpanolle siviili-ilmailun alalla. Ääntä hitaammin lentävien ilma-alusten melupäästöjen rajoittamisesta 20 päivänä joulukuuta 1979 annettu neuvoston direktiivi 80/51/ETY ([1]) ja teknisten sääntöjen ja hallinnollisten menettelyjen yhdenmukaistamisesta siviili-ilmailun alalla 16 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3922/91 ([2]) liite II olisi näin ollen aikanaan kumottava, sanotun kuitenkaan rajoittamatta näiden säädösten mukaisesti jo suoritettuja tuotteiden, henkilöiden ja organisaatioiden hyväksyntää.

(23) Tätä asetusta sovelletaan muihin siviili-ilmailun turvallisuutta koskeviin aloihin perustamissopimuksen mukaisesti aikanaan tehtävän ehdotuksen perusteella,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

PERIAATTEET

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan

a) ilmailualan tuotteiden, osien ja laitteiden suunnitteluun, valmistukseen, huoltoon ja käyttöön sekä näiden tuotteiden, osien ja laitteiden suunnitteluun, valmistukseen ja huoltoon osallistuvaan henkilöstöön ja organisaatioihin;

b) ilma-alusten liikennöintiin osallistuvaan henkilöstöön ja organisaatioihin.

2. Tätä asetusta ei sovelleta, jos 1 kohdassa tarkoitetut tuotteet, osat, laitteet, henkilöstö ja organisaatiot kuuluvat puolustuslaitoksen, tullin, poliisin tai vastaavien viranomaisten toimintaan. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tällaiset viranomaiset ottavat mahdollisuuksien mukaan tämän asetuksen tavoitteet asianmukaisesti huomioon.

([1]) EYVL L 18, 24.1.1980, s. 26, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 83/206/ETY (EYVL L 117, 4.5.1983, s. 15).

([2]) EYVL L 373, 31.12.1991, s. 4, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2871/2000 (EYVL L 333, 29.12.2000, s. 47).

▼B

2 artikla

Tavoitteet

1. Tämän asetuksen päätavoitteena on yhtenäisen ja korkean siviili-ilmailun turvallisuuden tason luominen ja ylläpitäminen Euroopassa.

2. Muita tavoitteita tämän asetuksen soveltamisalalla ovat seuraavat:

a) huolehtia ympäristönsuojelun yhtenäisestä ja korkeasta tasosta;

b) helpottaa tavaroiden, henkilöiden ja palvelujen vapaata liikkuvuutta;

c) edistää sääntely- ja hyväksyntämenettelyjen kustannustehokkuutta sekä välttää päällekkäisyyttä kansallisella ja Euroopan tasolla;

d) auttaa jäsenvaltioita noudattamaan Chicagon yleissopimuksen mukaisia velvoitteitaan tarjoamalla perustan mainitun yleissopimuksen määräysten yhteiselle tulkinnalle ja yhtenäiselle soveltamiselle sekä huolehtimalla siitä, että yleissopimuksen määräykset otetaan asianmukaisesti huomioon tässä asetuksessa ja sen täytäntöönpanosäännöissä;

e) edistää lentoturvallisuusstandardeja ja -sääntöjä koskevia yhteisön näkökantoja kaikkialla maailmassa saamalla aikaan tarvittava yhteistyö kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi käytettävät keinot ovat seuraavat:

a) tarvittavien säädösten valmistelu, hyväksyminen ja yhdenmukainen soveltaminen;

b) tuotteille, henkilöstölle ja organisaatioille myönnettyjen todistusten, lupien, hyväksyntöjen tai muiden asiakirjojen tunnustaminen ilman muita vaatimuksia tämän asetuksen ja sen soveltamiseksi annettujen täytäntöönpanosääntöjen mukaisesti;

c) riippumattoman Euroopan lentoturvallisuusviraston perustaminen;

d) tarvittavien säädösten yhdenmukainen soveltaminen kansallisten ilmailuviranomaisten sekä viraston toimesta niiden toimivaltaan kuuluvilla alueilla.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

a) ”jatkuvalla valvonnalla” tehtäviä, joiden avulla todetaan, että tietyn todistuksen myöntämisperusteet täyttyvät todistuksen koko voimassaolon ajan, sekä mahdollisten turvatoimien toteuttamista;

b) ”Chicagon yleissopimuksella” Chicagossa 7 päivänä joulukuuta 1944 allekirjoitettua kansainvälisen siviili-ilmailun yleissopimusta liitteineen;

c) ”tuotteella”, ilma-alusta, moottoria tai potkuria;

d) ”osilla ja laitteilla” välinettä, varustetta, mekanismia, osaa, kojetta, lisälaitetta tai tarviketta, mukaan lukien viestintälaitteet, jota käytetään tai joka on tarkoitettu käytettäväksi ilma-aluksen toiminnassa tai valvomaan sitä lennon aikana ja joka on asennettu tai kiinnitetty ilma-alukseen. Siihen sisältyvät ilma-aluksen rungon, moottorin tai potkurin osat;

e) ”hyväksynnällä” missä tahansa muodossa annettua tunnustamista, jonka mukaan tuote, osa tai laite, organisaatio tai henkilö täyttää sitä koskevat vaatimukset, mukaan lukien tämän asetuksen säännökset ja sen täytäntöönpanosäännöt, sekä sellaisen todistuksen antamista, jolla tämä vaatimustenmukaisuus todistetaan;

▼B

f) ”pätevällä yksiköllä” elintä, joka voi hoitaa hyväksyntätehtäviä viraston valvonnassa ja vastuulla;

g) ”todistuksella” hyväksyntää, lupaa tai muuta hyväksynnän tuloksena myönnettyä asiakirjaa.

II LUKU

AINEELLISET VAATIMUKSET

4 artikla

Perusperiaatteet ja soveltaminen

1. Ilma-alusten, mukaan lukien niihin asennetut tuotteet, osat ja laitteet, jotka

a) ovat sellaisen organisaation suunnittelemia tai valmistamia, jonka turvallisuutta virasto tai jäsenvaltio valvoo, tai

b) on rekisteröity jäsenvaltiossa, tai

c) on rekisteröity kolmannessa maassa ja joita käyttää liikenteenharjoittaja, jonka toimintaa jäsenvaltio valvoo

on oltava tämän asetuksen mukaisia, jollei niiden turvallisuuden valvontaa ole annettu kolmannen maan tehtäväksi eikä yhteisön liikenteenharjoittaja käytä niitä.

2. Edellä 1 kohtaa ei sovelleta liitteessä II tarkoitettuihin ilma-aluksiin.

3. Tämä asetus ei vaikuta kansainvälisissä yleissopimuksissa eikä erityisesti Chicagon yleissopimuksessa määriteltyihin kolmansien maiden oikeuksiin.

5 artikla

Lentokelpoisuus

1. Edellä 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ilma-aluksen on oltava tämän asetuksen liitteessä I vahvistettujen keskeisten lentokelpoisuusvaatimusten mukainen.

2. Jäsenvaltiossa rekisteröityjen ilma-alusten sekä niihin asennettujen tuotteiden, osien ja laitteiden vaatimustenmukaisuus on osoitettava seuraavasti:

a) Tuotteilla on oltava tyyppihyväksyntätodistus. Tyyppihyväksyntätodistus ja hyväksyntä, joka koskee tähän tyyppihyväksyntätodistukseen tehtyjä muutoksia, lisätyyppihyväksyntätodistukset mukaan lukien, annetaan hakijan osoitettua, että tuote on niiden 15 artiklassa määriteltyjen tyyppihyväksyntätodistuksia koskevien perusteiden mukainen, jotka on vahvistettu sen varmistamiseksi, että 1 kohdassa tarkoitetut keskeiset vaatimukset täyttyvät, ja jollei tuotteella ole mitään sellaista ominaisuutta tai piirrettä, joka tekisi sen käytöstä vaarallisen. Tyyppihyväksyntätodistuksen on koskettava koko tuotetta kaikkine siihen asennettuine osineen ja laitteineen.

b) Osille ja laitteille voidaan antaa erityisiä todistuksia, jos niiden on osoitettu olevan niiden yksilöityjen lentokelpoisuusvaatimusten mukaisia, jotka on vahvistettu varmistamaan yhdenmukaisuus 1 kohdassa tarkoitettujen keskeisten vaatimusten kanssa.

c) Kullekin ilma-alukselle on annettava yksilöllinen lentokelpoisuustodistus, jos on osoitettu että ilma-alus on tyyppihyväksyntätodistuksessa hyväksytyn tyyppisuunnittelun mukainen ja että asiaankuuluvat asiakirjat, tarkastukset ja testit osoittavat ilma-aluksen olevan käyttöturvallisessa kunnossa. Lentokelpoisuustodistus on voimassa, jollei sen voimassaoloa keskeytetä, sitä peruuteta tai sen voimassaoloa

▼B

päätetä ja sikäli kuin ilma-alusta huolletaan liitteessä I olevassa 1.d kohdassa mainittujen lentokelpoisuuden ylläpitämistä koskevien keskeisten vaatimusten sekä 4 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosääntöjen mukaisesti.

d) Tuotteiden, osien ja laitteiden suunnittelusta, valmistuksesta ja huollosta vastaavien organisaatioiden on osoitettava valmiutensa ja keinonsa oikeuksiinsa liittyvien velvoitteiden täyttämiseen. Jollei näitä valmiuksia ja keinoja hyväksytä muulla tavalla, ne on tunnustettava antamalla organisaatiolle hyväksyntä. Hyväksynnän saaneelle organisaatiolle myönnetyt oikeudet ja hyväksynnän laajuus määritellään tarkemmin hyväksymisehdoissa.

Lisäksi:

e) voidaan vaatia, että henkilöstöllä, joka on vastuussa huollon jälkeen tapahtuvasta tuotteen, osan tai laitteen hyväksynnästä käyttöön, on asianmukainen todistus (”henkilöstötodistus”);

f) huoltokoulutusta antavien organisaatioiden valmiudet suoriutua niille annettuihin oikeuksiin liittyvistä velvollisuuksista e alakohdassa tarkoitettujen todistusten antamisen osalta voidaan tunnustaa antamalla niille hyväksyntä.

3. Edellä 1 ja 2 kohdasta poiketen:

a) lupa ilmailuun voidaan antaa, jos on osoitettu, että ilma-aluksella voi suorittaa turvallisesti peruslennon. Lupa on annettava asianmukaisin rajoituksin, jotka koskevat erityisesti kolmansien osapuolten turvallisuuden suojelua;

b) rajoitettu lentokelpoisuustodistus voidaan antaa ilma-alukselle, jolle ei ole annettu tyyppihyväksyntätodistusta 2 kohdan a alakohdan mukaisesti. Tässä tapauksessa ilma-aluksen on osoitettava noudattavan tiettyjä lentokelpoisuusspesifikaatioita, jotka huolimatta siitä, että ne poikkeavat 1 kohdassa tarkoitetuista keskeisistä vaatimuksista, takaavat riittävän turvallisuuden ilma-aluksen käyttötarkoituksen osalta. Ne ilma-alukset, joille voidaan antaa tällainen rajoitettu todistus, ja niitä koskevat käyttörajoitukset määritellään 4 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosääntöjen mukaisesti;

c) ilma-aluksille, jotka ovat tyypiltään samanlaisia kuin ne, joille voidaan antaa rajoitettu lentokelpoisuustodistus, voidaan niiden lukumäärän vuoksi antaa rajoitettu tyyppihyväksyntätodistus ja määrittää asiaankuuluvat tyyppihyväksynnän perusteet.

4. Komissio antaa 54 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat säännöt, joissa täsmennetään erityisesti:

a) ehdot, jotka koskevat tuotteeseen sovellettavien tyyppihyväksynnän perusteiden vahvistamista ja niistä hakijalle ilmoittamista;

b) ehdot, jotka koskevat osiin ja laitteisiin sovellettavien yksityiskohtaisten lentokelpoisuusspesifikaatioiden perusteiden vahvistamista ja niistä hakijalle ilmoittamista;

c) ehdot, jotka koskevat sellaisiin ilma-aluksiin, joille voidaan antaa rajoitettu lentokelpoisuustodistus, sovellettavien yksityiskohtaisten lentokelpoisuusspesifikaatioiden perusteiden vahvistamista ja niistä hakijalle ilmoittamista;

d) ehdot, jotka koskevat pakollisten tietojen antamista ja jakelua tuotteiden jatkuvan lentokelpoisuuden varmistamiseksi;

e) ehdot, jotka koskevat tyyppihyväksyntätodistusten, rajoitettujen tyyppihyväksyntätodistusten, tyyppihyväksyntätodistusten muutosten hyväksyntää, yksittäisten lentokelpoisuustodistusten, rajoitettujen lentokelpoisuustodistusten, ilmailulupien sekä tuotteita, osia tai laitteita koskevien todistusten antamista, voimassa pitämistä, muuttamista, voimassaolon keskeyttämistä tai peruuttamista, mukaan lukien:

▼B

i) ehdot, jotka koskevat näiden todistusten voimassaoloaikaa ja todistusten uusimista, jos on vahvistettu rajallinen voimassaoloaika;

ii) ilmailulupien myöntämiseen sovellettavat rajoitukset. Näiden rajoitusten olisi erityisesti koskettava seuraavia seikkoja:

— lennon tarkoitus,

— lennolla käytettävä ilmatila,

— lentomiehistön pätevyys,

— muiden henkilöiden kuin lentomiehistön osallistuminen lennolle;

iii) ilma-alukset, joille voidaan myöntää rajoitettu lentokelpoisuustodistus sekä siihen liittyvät rajoitukset;

f) ehdot, jotka koskevat 2 kohdan d ja f kohdan mukaisesti vaadittavien organisaatiolle annettavien hyväksyntöjen antamista, voimassa pitämistä, muuttamista, niiden voimassaolon keskeyttämistä tai peruuttamista ja ehdot, joiden vallitessa tällaisia todistuksia ei tarvitse vaatia;

g) ehdot, jotka koskevat 2 kohdan e alakohdan mukaisten todistusten antamista, voimassa pitämistä, muuttamista, niiden voimassaolon keskeyttämistä tai peruuttamista;

h) tyyppihyväksyntätodistusten haltijoiden vastuu;

i) miten 1 kohdassa tarkoitettujen mutta 2 ja 3 kohdan soveltamisalaan kuulumattomien ilma-alusten on osoitettava täyttävänsä keskeiset vaatimukset.

5. Vahvistaessaan 4 kohdassa tarkoitettuja täytäntöönpanosääntöjä komission on huolehdittava erityisesti siitä, että:

a) ne noudattavat lentokelpoisuusalan viimeisintä kehitystä ja parhaita toimintatapoja;

b) niissä otetaan huomioon maailmanlaajuinen ilma-aluksiin liittyvä käyttökokemus, samoin kuin tieteen ja tekniikan kehitys;

c) ne mahdollistavat välittömän puuttumisen onnettomuuksien ja vakavien vaaratilanteiden todettuihin syihin.

6 artikla

Keskeiset ympäristönsuojeluvaatimukset

▼M3

1. Tuotteiden, osien ja laitteiden on oltava Chicagon yleissopimuksen liitteessä 16 olevan I niteen tarkistukseen 8 ja II niteen tarkistukseen 5 sisältyvien ympäristönsuojeluvaatimusten mukaiset, sellaisina kuin niitä sovelletaan 24 päivästä marraskuuta 2005, lukuun ottamatta liitteen 16 lisäyksiä.

▼B

2. Tämän artiklan 1 kohtaa voidaan 54 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen mukauttaa sen yhdenmukaistamiseksi sellaisten Chicagon sopimukseen ja sen liitteisiin myöhemmin tehtävien muutosten kanssa, jotka tulevat voimaan tämän asetuksen asettamisen jälkeen ja jotka koskevat kaikkia jäsenvaltioita, sikäli kuin tällaisilla muutoksilla ei laajenneta tämän asetuksen soveltamisalaa.

3. Komissio määrittelee 1 kohdan täytäntöönpanosäännöt 54 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ja käyttäen tarvittaessa 1 kohdassa mainittujen lisäysten sisältöä.

▼B

7 artikla

Lentoliikenne ja lentomiehistön luvat

Komissio antaa mahdollisimman pian 1 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen alojen osalta perusperiaatteita, sovellettavuutta ja keskeisiä vaatimuksia koskevat ehdotukset Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

8 artikla

Todistusten tunnustaminen

1. Jäsenvaltioiden on tunnustettava tämän asetuksen mukaisesti myönnetyt todistukset ilman teknisiä lisävaatimuksia tai muuta arviointia. Jos alkuperäinen tunnustaminen on tehty tiettyä yhtä tai useampaa tarkoitusta varten, mahdollinen myöhempi tunnustaminen koskee ainoastaan näitä samoja tarkoituksia.

2. Todistuksia, joita ei voida antaa tämän asetuksen mukaisesti, voidaan antaa sovellettavien kansallisten säännösten mukaisesti siihen asti, kun 5 artiklan 4 kohdassa tarkennetut täytäntöönpanosäännöt on hyväksytty, sanotun rajoittamatta 57 artiklan 2 kohdan soveltamista.

9 artikla

Kolmannen maan hyväksynnälle annettava hyväksyminen

1. Tämän asetuksen säännöksistä ja niiden täytäntöönpanosäännöistä poiketen virasto tai jäsenvaltioiden ilmailuviranomaiset voivat antaa todistuksia kolmannen maan ilmailuviranomaisten antamien todistusten perusteella siten kuin yhteisön ja kyseisen kolmannen maan välillä tehdyissä tunnustamista koskevissa sopimuksissa määrätään.

2. a) Jos yhteisö ei ole tehnyt sopimusta, jäsenvaltio tai virasto voi antaa todistuksia kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten myöntämien todistusten perusteella soveltaen sellaista sopimusta, jonka asianomainen jäsenvaltio on tehnyt kyseisen kolmannen maan kanssa ennen tämän asetuksen asiaa koskevien säännösten voimaantuloa ja josta on ilmoitettu komissiolle ja muille jäsenvaltioille. Virasto voi myös myöntää tällaisia todistuksia jäsenvaltion puolesta sellaisen sopimuksen nojalla, jonka jäsenvaltio on tehnyt kyseisen kolmannen maan kanssa.

b) Jos komissio katsoo, että:

— jäsenvaltion ja kolmannen maan välinen sopimus ei tarjoaisi tässä asetuksessa ja sen täytäntöönpanosäännöissä määriteltyä turvallisuustasoa vastaavaa tasoa, ja/tai

— tällainen sopimus aiheuttaisi syrjintää jäsenvaltioiden keskuudessa ilman pakottavia turvallisuuteen liittyviä syitä tai sopimus on yhteisön tähän kolmanteen maahan soveltaman ulkopolitiikan vastainen,

komissio voi 54 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vaatia, että kyseinen jäsenvaltio muuttaa sopimusta, keskeyttää sen soveltamisen tai saattaa sen päättymään perustamissopimuksen 307 artiklan mukaisesti.

c) Jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tällaisten sopimusten saattamiseksi päättymään mahdollisimman pian yhteisön ja kyseisen kolmannen maan välisen sopimuksen voimaantulon jälkeen viimeksi mainitun sopimuksen kattamilla aloilla.

▼B

10 artikla

Joustavuutta koskevat säännökset

1. Tämän asetuksen säännökset ja sen täytäntöönpanosäännöt eivät estä jäsenvaltiota toimimasta välittömästi tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvaan tuotteeseen, henkilöön tai organisaatioon liittyvän turvallisuusongelman sitä vaatiessa.

Jos turvallisuusongelma johtuu:

a) siitä, että tämän asetuksen soveltamisella saavutettu turvallisuustaso on riittämätön, tai

b) asetuksen tai sen täytäntöönpanosääntöjen puutteista,

jäsenvaltion on ilmoitettava viipymättä virastolle, komissiolle ja muille jäsenvaltioille toteuttamistaan toimenpiteistä ja perusteltava ne.

2. Komissio päättää 54 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, voidaanko tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti käyttöön otettujen toimenpiteiden jatkamista perustella riittämättömällä turvallisuustasolla tai tämän asetuksen taikka sen täytäntöönpanosääntöjen puutteilla. Tällöin komissio toteuttaa myös tarvittavat toimet kyseisen säännön muuttamiseksi. Jos jäsenvaltion toimenpiteet todetaan perusteettomiksi, jäsenvaltion on kumottava ne tai muutettava niitä.

3. Jäsenvaltio voi myöntää poikkeuksia tässä asetuksessa ja sen täytäntöönpanosäännöissä määritellyistä aineellisista vaatimuksista yllättävissä ja kiireellisissä tilanteissa tai ajallisesti rajattujen toiminnallisten tarpeiden vuoksi, jos ne eivät heikennä turvallisuutta. Virastolle, komissiolle ja muille jäsenvaltioille on ilmoitettava poikkeuksista heti, kun ne osoittautuvat toistuviksi tai jos ne myönnetään yli kahden kuukauden ajaksi.

4. Jos jäsenvaltion päättämät toimenpiteet ovat vähemmän rajoittavia kuin sovellettavat yhteisön säännökset, komissio tutkii, ovatko poikkeukset tämän asetuksen yleisen turvallisuustavoitteen tai yhteisön oikeuden muun säännön mukaisia. Jos myönnetyt poikkeukset eivät ole tämän asetuksen yleisten turvallisuustavoitteiden tai jonkin yhteisön oikeuden muun säännön mukaisia, komissio tekee päätöksen 54 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Tällöin jäsenvaltion on peruutettava myöntämänsä poikkeus.

5. Jos 5 ja 6 artiklan täytäntöönpanosääntöjä soveltamalla saavutettavaa turvallisuustasoa vastaava taso voidaan saavuttaa muilla keinoin, jäsenvaltiot voivat myöntää poikkeuksen näistä täytäntöönpanosäännöistä. Poikkeus ei saa johtaa hakijoiden syrjintään kansallisuuden perusteella. Asianomaisen jäsenvaltion on tällöin ilmoitettava komissiolle aikomuksestaan myöntää tällainen poikkeus ja perusteltava, miksi kyseisestä säännöstä on tarpeen poiketa, sekä esitettävä asetetut ehdot sen varmistamiseksi, että vastaava turvallisuustaso saavutetaan.

6. Komissio aloittaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut jäsenvaltion 5 kohdan mukaisesti tekemän ilmoituksen, 54 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun menettelyn määritelläkseen, täyttääkö 5 kohdan mukaisesti ehdotettu poikkeus mainitussa kohdassa säädetyt ehdot ja voidaanko poikkeus myöntää. Tällöin se ilmoittaa päätöksestään kaikille jäsenvaltioille, jotka myös voivat soveltaa samaa toimenpidettä. Tähän toimenpiteeseen sovelletaan 8 artiklan säännöksiä. Asiaa koskevia täytäntöönpanosääntöjä voidaan myös muuttaa tällaista toimenpidettä vastaaviksi käyttäen 43 artiklan mukaisia avoimia menettelyjä.

11 artikla

Tietoverkko

1. Komissio, virasto ja kansalliset ilmailuviranomaiset vaihtavat käytettävissään olevia tietoja soveltaessaan tätä asetusta ja sen täytäntöönpanosääntöjä. Yksiköillä, joiden tehtävänä on siviili-ilmailun onnetto-

▼B

muuksien ja vaaratilanteiden tutkinta tai selvittely, on oikeus saada kyseiset tiedot käyttöönsä.

2. Komissio hyväksyy 54 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteet, jotka koskevat sen omasta aloitteesta suoritettavaa tietojen levitystä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille asianomaisille osapuolille, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yleisölle kuuluvaa oikeutta tutustua komission asiakirjoihin, mistä säädetään asetuksessa (EY) N:o 1049/2001. Näiden toimenpiteiden, jotka voivat olla luonteeltaan yleisiä tai yksittäisiä, on perustuttava tarpeeseen:

a) antaa henkilöille ja organisaatioille tiedot, joita ne tarvitsevat lentoturvallisuuden parantamiseksi;

b) rajoittaa tietojen levitys siihen, mitä niiden käyttäjät ehdottomasti tarvitsevat, jotta varmistetaan näiden tietojen asianmukainen luottamuksellisuus.

3. Kansallisten ilmailuviranomaisten on kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti toteutettava tarvittavat toimenpiteet 1 kohdan nojalla vastaanottamiensa tietojen asianmukaisen luottamuksellisuuden varmistamiseksi.

4. Virasto julkaisee vuosittain turvallisuutta koskevan katsauksen, jotta yleisö saisi tietoja yleisestä turvallisuustasosta.

III LUKU

EUROOPAN LENTOTURVALLISUUSVIRASTO

I JAKSO

TEHTÄVÄT

12 artikla

Viraston perustaminen ja tehtävät

1. Tämän asetuksen täytäntöönpanoa varten perustetaan Euroopan lentoturvallisuusvirasto, jäljempänä ”virasto”.

2. Siviili-ilmailun turvallisuuden asianmukaisen toteuttamisen ja kehityksen varmistamiseksi virasto:

a) toteuttaa ne tehtävät ja antaa lausuntoja niistä asioista, jotka kuuluvat 1 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan;

b) avustaa komissiota valmistelemalla toimenpiteitä tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi. Jos nämä toimenpiteet ovat teknisiä sääntöjä ja erityisesti rakentamiseen, suunnitteluun ja käyttöön liittyviä sääntöjä, komissio ei voi muuttaa niiden sisältöä ilman, että se kuulee virastoa edeltä käsin. Virasto antaa myös komissiolle sen tehtäviensä hoidossa tarvitsemaa teknistä, tieteellistä ja hallinnollista tukea;

c) toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, jotka tämän asetuksen tai muun yhteisön lainsäädännön nojalla kuuluvat sen toimivaltaan;

d) suorittaa tarkastuksia ja tutkimuksia, jotka ovat sen tehtävien hoidon kannalta tarpeellisia;

e) toteuttaa toimivaltaansa kuuluvilla aloilla jäsenvaltioiden puolesta tehtäviä, jotka sovellettavien kansainvälisten yleissopimusten ja erityisesti Chicagon yleissopimuksen nojalla kuuluvat niille.

13 artikla

Viraston toimenpiteet

Virasto antaa tarvittaessa:

▼B

a) komissiolle osoitettuja lausuntoja;

b) hyväksyntäeritelmiä, mukaan lukien lentokelpoisuusmääräykset ja hyväksyttävät menetelmät, joilla vaatimukset voidaan täyttää, sekä kaikenlaista ohjeaineistoa tämän asetuksen ja sen täytäntöönpanosääntöjen soveltamista varten;

c) tekee asianmukaiset päätökset 15, 45 ja 46 artiklan soveltamiseksi.

14 artikla

Lausunnot, hyväksyntäeritelmät ja ohjeaineisto

1. Avustaakseen komissiota Euroopan parlamentille ja neuvostolle tehtävien pääperiaatteita, sovellettavuutta ja keskeisiä vaatimuksia koskevien ehdotusten valmistelussa ja täytäntöönpanosääntöjen antamisessa virasto laatii niitä koskevat luonnokset. Virasto antaa nämä luonnokset lausuntoina komissiolle.

2. Virasto laatii 43 artiklan ja komission antamien täytäntöönpanosääntöjen mukaisesti:

a) hyväksyntäeritelmiä, mukaan lukien lentokelpoisuusmääräykset ja hyväksyttävät menetelmät vaatimusten täyttämiseksi, ja

b) ohjeaineistoa,

joita käytetään hyväksyntämenettelyssä.

Nämä asiakirjat noudattavat uusinta tekniikan tasoa sekä asiaan kuuluvilla aloilla sovellettavia parhaita toimintatapoja, ja niitä pidetään ajan tasalla ottamalla huomioon maailmanlaajuinen ilma-aluksiin liittyvä käyttökokemus sekä tieteen ja tekniikan kehitys.

15 artikla

Lentokelpoisuuden hyväksyntä ja ympäristöhyväksyntä

1. Edellä 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden, osien ja laitteiden osalta virasto toteuttaa tarvittaessa ja kuten Chicagon yleissopimuksessa tai sen liitteissä on määritelty jäsenvaltioiden puolesta suunnittelu-, valmistus- ja rekisteröintivaltion tehtävät, jotka liittyvät suunnittelun hyväksyntään. Tätä varten sen tehtävänä on erityisesti:

a) vahvistaa ja ilmoittaa tyyppihyväksynnän perusteet kunkin sellaisen tuotteen osalta, jolle haetaan tyyppihyväksyntätodistusta tai tyyppihyväksyntätodistuksen muutosta. Nämä hyväksyntäperusteet sisältävät sovellettavat lentokelpoisuusmääräykset, määräykset, joita varten on hyväksytty vastaava turvallisuustaso, ja yksityiskohtaiset tekniset eritelmät, jotka ovat tarpeen, kun tietyn tuotteen suunnittelun piirteet tai siitä saadut käyttökokemukset tekevät jostakin lentokelpoisuusmääräyksestä niin riittämättömän tai epäsopivan, ettei keskeisten vaatimusten mukaisuutta voida varmistaa;

b) vahvistaa ja ilmoittaa yksilöidyt lentokelpoisuusvaatimukset kunkin sellaisen tuotteen osalta, jolle haetaan rajoitettua lentokelpoisuustodistusta;

c) vahvistaa ja ilmoittaa yksilöidyt lentokelpoisuusvaatimukset kunkin sellaisen osan tai laitteen osalta, jolle haetaan todistusta;

d) vahvistaa ja ilmoittaa asianmukaiset ympäristövaatimukset kunkin sellaisen tuotteen osalta, jolle haetaan ympäristöhyväksyntää 6 artiklan mukaisesti;

e) toteuttaa itse tai kansallisten ilmailuviranomaisten taikka pätevien yksiköiden välityksellä teknisiä tarkastuksia, jotka liittyvät tuotteiden, osien ja laitteiden hyväksyntään;

f) antaa tarvittavat tyyppihyväksyntätodistukset tai niihin liittyvät muutokset;

▼B

g) antaa osia ja laitteita koskevat todistukset;

h) antaa tarvittavat ympäristötodistukset;

i) muuttaa asiaan liittyviä todistuksia, keskeyttää niiden voimassaolon tai peruuttaa ne, jos ehdot, joiden mukaisesti ne myönnettiin, eivät enää täyty tai jos oikeushenkilö tai luonnollinen henkilö, joka on kyseisen luvan haltija, ei täytä asianomaiselle henkilölle tässä asetuksessa tai sen täytäntöönpanosäännöissä asetettuja velvoitteita;

j) huolehtii jatkuvan lentokelpoisuuden varmistamiseen liittyvistä tehtävistä hyväksymiensä tuotteiden, osien ja laitteiden osalta ja myös puuttuu viipymättä turvallisuusongelmiin sekä tuottaa ja levittää soveltuvaa pakollisena annettavaa tietoa.

2. Organisaatioiden osalta virasto:

a) toteuttaa joko itse tai kansallisten ilmailuviranomaisten taikka pätevien yksikköjen avulla hyväksymiensä organisaatioiden tarkastuksia ja auditointia;

b) myöntää ja uudistaa

   i) suunnitteluorganisaatioiden; tai

   ii) jos kyseinen jäsenvaltio sitä pyytää, jäsenvaltioissa sijaisevien tuotanto-organisaatioiden; tai

   iii) jäsenvaltioiden ulkopuolella sijaitsevien tuotanto- ja huolto-organisaatioiden luvat;

c) muuttaa asiaan liittyviä organisaatioille myönnettäviä hyväksymistodistuksia, keskeyttää niiden voimassaolon tai peruuttaa ne, jos ehdot, joiden mukaisesti ne myönnettiin, eivät enää täyty tai jos oikeushenkilö tai luonnollinen henkilö, joka on kyseisen luvan haltija, ei täytä asianomaiselle henkilölle tässä asetuksessa tai sen täytäntöönpanosäännöissä asetettuja velvoitteita.

16 artikla

Sääntöjen soveltamisen seuranta

1. Virasto suorittaa standardointitarkastuksia 1 artiklan 1 kohdan soveltamisaloilla seuratakseen, miten kansalliset ilmailuviranomaiset soveltavat tätä asetusta ja sen täytäntöönpanosääntöjä, ja antaa siitä kertomuksia komissiolle.

2. Virasto suorittaa teknistä tutkintaa seuratakseen tämän asetuksen ja sen täytäntöönpanosääntöjen soveltamisen tehokkuutta ottaen huomioon 2 artiklassa asetetut tavoitteet.

3. Virastoa kuullaan ja se antaa komissiolle lausuntonsa 10 artiklan soveltamisesta.

4. Viraston työmenetelmiin edellä 1—3 kohdassa mainittujen tehtävien suorittamiseksi sovelletaan vaatimuksia, jotka vahvistetaan 54 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ja ottaen huomioon 43 ja 44 artiklassa säädetyt periaatteet.

17 artikla

Tutkimustoiminta

1. Virasto voi kehittää ja rahoittaa tutkimustoimintaa sikäli kuin se ehdottomasti liittyy sen toimialaan kuuluvien toimintojen parantamiseen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisön oikeuden soveltamista.

2. Virasto sovittaa tutkimus- ja kehittämistoimintansa yhteen komission ja jäsenvaltioiden vastaavan toiminnan kanssa varmistaakseen, että politiikat ja toimet ovat keskenään yhdenmukaiset.

▼B

3. Viraston rahoittaman tutkimustoiminnan tulokset on julkaistava, mikäli virasto ei ole luokitellut niitä luottamuksellisiksi.

18 artikla

Kansainväliset suhteet

1. Virasto avustaa yhteisöä ja sen jäsenvaltioita niiden suhteissa kolmansiin maihin asiaa koskevan yhteisön oikeuden mukaisesti. Virasto avustaa erityisesti sääntöjen yhdenmukaistamisessa ja sääntöjen hyväksyttävän soveltamisen todistavien hyväksyntöjen vastavuoroisessa tunnustamisessa.

2. Virasto voi perustamissopimuksen asiaankuuluvien määräysten mukaisesti tehdä yhteistyötä kolmansien maiden ilmailuviranomaisten ja tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen kanssa noudattaen työjärjestelyjä, joista on sovittu kyseisten elinten kanssa.

3. Virasto avustaa jäsenvaltioita niiden kansainvälisten ja erityisesti Chicagon yleissopimuksen mukaisten velvoitteiden osalta.

II JAKSO

SISÄINEN RAKENNE

19 artikla

Oikeudellinen asema, sijainti ja paikallistoimistot

1. Virasto on yhteisön elin. Se on oikeushenkilö.

2. Virastolla on kussakin jäsenvaltiossa laajin kansallisen lainsäädännön mukainen oikeushenkilöllä oleva oikeuskelpoisuus. Se voi erityisesti hankkia tai luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta sekä esiintyä kantajana ja vastaajana oikeudenkäynneissä.

3. Virasto voi perustaa omia paikallistoimistoja jäsenvaltioihin, jos nämä siihen suostuvat.

4. Virastoa edustaa sen pääjohtaja.

20 artikla

Henkilöstö

1. Viraston henkilöstöön sovelletaan Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä, Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelussuhteen ehtoja ja Euroopan yhteisöjen toimielinten näiden henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen soveltamiseksi yhteisesti antamia sääntöjä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen 33 artiklan soveltamista valituslautakunnan jäseniin.

2. Virasto käyttää henkilöstönsä suhteen niitä valtuuksia, jotka on henkilöstösäännöissä ja muuhun henkilöstöön sovellettavissa palvelussuhteen ehdoissa uskottu nimittävälle viranomaiselle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 30 artiklan soveltamista.

3. Viraston henkilöstö muodostuu tarkasti rajoitetusta määrästä komission tai jäsenvaltioiden virkamiehiä, jotka on määrätty tai tilapäisesti siirretty suorittamaan viraston hallintotehtäviä. Muu henkilöstö koostuu muista työntekijöistä, jotka virasto ottaa palvelukseensa sikäli kuin sen tehtävien kannalta on tarpeen.

▼B

21 artikla

Erioikeudet ja vapaudet

Virastoon sovelletaan Euroopan yhteisöjen erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa.

22 artikla

Vastuu

1. Sopimukseen perustuva viraston vastuu määräytyy kyseiseen sopimukseen sovellettavan lain mukaan.

2. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimella on toimivalta antaa ratkaisu viraston tekemässä sopimuksessa mahdollisesti olevan välityslausekkeen nojalla.

3. Jos kyseessä on sopimukseen perustumaton vastuu, virasto korvaa jäsenvaltioiden lainsäädäntöön sisältyvien yhteisten perusperiaatteiden mukaisesti vahingon, jonka viraston yksiköt tai henkilöstön jäsenet ovat tehtäviään suorittaessaan aiheuttaneet.

4. Yhteisöjen tuomioistuimella on toimivalta ratkaista riidat, jotka koskevat 3 kohdassa tarkoitettujen vahinkojen korvaamista.

5. Viraston henkilöstöön kuuluvien henkilökohtaisesta vastuusta virastoa kohtaan määrätään heihin sovellettavissa henkilöstösäännöissä tai palvelussuhteen ehdoissa.

23 artikla

Asiakirjojen julkaiseminen

1. Seuraavat asiakirjat on laadittava kaikilla yhteisön virallisilla kielillä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perustamissopimuksen 290 artiklan nojalla tehtyjen päätösten soveltamista:

a) 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu turvallisuutta koskeva katsaus;

b) komissiolle 14 artiklan 1 kohdan nojalla annetut lausunnot;

c) 24 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu vuotuinen yleiskertomus ja 24 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettu vuotuinen toimintaohjelma.

2. Euroopan unionin elinten käännöskeskus antaa viraston toiminnassa tarvittavat käännöspalvelut.

24 artikla

Hallintoneuvoston perustaminen ja toimivalta

1. Virastolla on hallintoneuvosto.

2. Hallintoneuvosto

a) nimittää 30 artiklan mukaisesti pääjohtajan ja pääjohtajan ehdotuksesta johtajat;

▼M2

b) hyväksyy vuosittaisen kertomuksen viraston toiminnasta ja toimittaa sen viimeistään 15 päivänä kesäkuuta Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja jäsenvaltioille.

Virasto toimittaa vuosittain budjettivallan käyttäjälle kaikki tarvittavat tiedot arviointimenettelyjen tuloksista;

▼B

c) hyväksyy ennen kunkin vuoden syyskuun 30 päivää ja komission lausunnon saatuaan viraston seuraavan vuoden toimintaohjelman ja toimittaa sen Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja

▼B

jäsenvaltioille; toimintaohjelma hyväksytään rajoittamatta yhteisön vuotuista talousarviomenettelyä ja asianomaisia lentoturvallisuuden aloja koskevaa yhteisön lainsäädäntöohjelmaa;

d) hyväksyy yhdessä komission kanssa suuntaviivat, joiden mukaisesti hyväksyntätehtäviä siirretään kansallisille ilmailuviranomaisille tai päteville yksiköille;

e) vahvistaa menettelyt, joiden mukaisesti pääjohtaja tekee 43 ja 44 artiklassa tarkoitettuja päätöksiä;

f) hoitaa 48, 49 ja 52 artiklan mukaisesti viraston talousarvioon liittyvät tehtävänsä;

g) nimittää 32 artiklan mukaisesti valituslautakuntien jäsenet;

h) käyttää pääjohtajan sekä yhteisymmärryksessä pääjohtajan kanssa johtajien suhteen kurinpidollista toimivaltaa;

i) antaa lausuntonsa 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta maksuja koskevasta asetuksesta,

j) vahvistaa oman työjärjestyksensä;

k) päättää virastoa koskevista kielijärjestelyistä;

l) täydentää tarvittaessa 23 artiklan 1 kohdassa mainittua asiakirjojen luetteloa;

m) vahvistaa viraston organisaatiorakenteen ja hyväksyy viraston henkilöstöpolitiikan.

3. Hallintoneuvosto voi antaa pääjohtajalle neuvoja kaikista lentoturvallisuuden strategiseen kehittämiseen läheisesti liittyvistä asioista, myös 17 artiklassa määritellystä tutkimustoiminnasta.

4. Hallintoneuvosto perustaa asianomaisten osapuolten edustajista koostuvan neuvoa-antavan elimen, jota se kuulee ennen edellä 2 kohdan c, e, f ja i alakohdassa tarkoitettujen päätösten tekemistä. Hallintoneuvosto voi myös päättää kuulla neuvoa-antavaa elintä muissa 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa kysymyksissä. Neuvoa-antavan elimen lausunto ei sido hallintoneuvostoa.

25 artikla

Hallintoneuvoston kokoonpano

1. Hallintoneuvosto koostuu yhdestä kunkin jäsenvaltion edustajasta ja yhdestä komission edustajasta. Tätä varten kukin jäsenvaltio ja komissio nimeää yhden hallintoneuvoston jäsenen sekä varajäsenen, joka edustaa jäsentä tämän poissa ollessa. Jäsenten toimikausi on viisi vuotta. Sama henkilö voidaan nimetä uudelleen.

2. Euroopan kolmansien maiden edustajien osallistuminen ja sitä koskevat ehdot määritellään 55 artiklassa tarkoitetuissa järjestelyissä.

26 artikla

Hallintoneuvoston puheenjohtaja

1. Hallintoneuvosto valitsee jäsentensä keskuudesta puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan. Varapuheenjohtaja toimii viran puolesta puheenjohtajan sijaisena tämän ollessa estyneenä.

2. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikausi päättyy, kun heidän jäsenyytensä hallintoneuvostossa päättyy. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikausi on kolme vuotta, jollei edellä mainitusta säännöksestä muuta johdu. Sama henkilö voidaan valita tehtäväänsä uudelleen.

▼B

27 artikla

Kokoukset

1. Hallintoneuvosto kokoontuu puheenjohtajansa kutsusta.

2. Viraston pääjohtaja osallistuu kokouksiin.

3. Hallintoneuvosto pitää vähintään kaksi sääntömääräistä kokousta vuodessa. Lisäksi se kokoontuu puheenjohtajan aloitteesta tai jos vähintään kolmannes sen jäsenistä sitä pyytää.

4. Hallintoneuvosto voi kutsua kokouksiinsa tarkkailijoiksi henkilöitä, joiden lausunnoilla voi olla merkitystä.

5. Hallintoneuvoston jäsenillä voi olla avustajinaan neuvonantajia tai asiantuntijoita, jollei sen työjärjestyksen määräyksistä muuta johdu.

6. Virasto huolehtii hallintoneuvoston sihteeristön tehtävistä.

28 artikla

Äänestäminen

1. Hallintoneuvosto tekee päätöksensä jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 30 artiklan 1 kohdan soveltamista. Hallintoneuvoston jäsenen pyynnöstä 24 artiklan 2 kohdan k alakohdassa tarkoitettu päätös on tehtävä yksimielisesti.

2. Kullakin jäsenellä on yksi ääni. Viraston pääjohtajalla ei ole äänioikeutta. Jäsenen poissa ollessa hänen varajäsenellään on oikeus käyttää äänioikeutta.

3. Työjärjestyksessä määritellään yksityiskohtaiset äänestysjärjestelyt, erityisesti edellytykset, joiden mukaan jäsen voi toimia toisen jäsenen puolesta, sekä tarvittaessa päätösvaltaisuutta koskevat vaatimukset.

29 artikla

Pääjohtajan tehtävät ja toimivalta

1. Virastoa johtaa sen pääjohtaja, joka hoitaa tehtäväänsä täysin riippumattomasti. Pääjohtaja ei saa pyytää eikä ottaa vastaan ohjeita miltään hallitukselta eikä miltään muulta elimeltä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission ja hallintoneuvoston toimivaltaa.

2. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi pyytää pääjohtajaa antamaan kertomuksen tehtäviensä hoidosta.

3. Pääjohtajan tehtävät ja toimivaltuudet ovat seuraavat:

a) hän hyväksyy 13 ja 15 artiklassa määritellyt viraston toimenpiteet tässä asetuksessa, sen täytäntöönpanosäännöissä ja muussa sovellettavassa lainsäädännössä asetetuissa rajoissa;

b) hän päättää 45 ja 46 artiklassa säädetyistä tarkastus- ja tutkintatoimista;

c) hän siirtää hyväksyntätehtäviä kansallisille ilmailuviranomaisille tai päteville yksiköille hallintoneuvoston vahvistamien suuntaviivojen mukaisesti;

d) hän huolehtii 18 artiklan mukaisista kansainvälisistä tehtävistä ja teknisestä yhteistyöstä kolmansien maiden kanssa;

e) hän toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, mukaan lukien sisäisten hallinnollisten ohjeiden antaminen ja tiedonantojen julkaiseminen, varmistaakseen viraston tämän asetuksen säännösten mukaisen toiminnan;

f) hän valmistelee vuosittain luonnoksen yleiskertomukseksi ja toimittaa sen hallintoneuvostolle;

▼B

g) hänellä on henkilöstön suhteen 20 artiklan 2 kohdassa säädetty toimivalta;

h) hän laatii arvion viraston tuloista ja menoista 48 artiklan mukaisesti ja huolehtii talousarvion toteuttamisesta 49 artiklan mukaisesti;

i) hän voi siirtää toimivaltaansa muille viraston henkilöstön jäsenille, jollei 53 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen annettavista säännöistä muuta johdu;

j) hän voi hallintoneuvoston suostumuksella päättää paikallistoimistojen perustamisesta jäsenvaltioihin 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

30 artikla

Johtavien virkamiesten nimittäminen

1. Hallintoneuvosto nimittää viraston pääjohtajan komission ehdotuksesta ansioiden ja todistuksin osoitetun pätevyyden sekä siviili-ilmailun kannalta merkityksellisen kokemuksen perusteella. Se myös erottaa hänet komission ehdotuksesta. Hallintoneuvosto tekee päätöksensä jäsentensä kolmen neljäsosan enemmistöllä.

2. Pääjohtajaa voi avustaa yksi tai useampi johtaja. Pääjohtajan ollessa poissa tai estynyt yksi johtajista hoitaa hänen tehtäviään.

3. Hallintoneuvosto nimittää pääjohtajan ehdotuksesta viraston johtajat siviili-ilmailun kannalta merkityksellisen ammatillisen pätevyyden perusteella. Se myös erottaa heidät pääjohtajan ehdotuksesta.

4. Pääjohtajan ja johtajien toimikausi on viisi vuotta. Sama henkilö voidaan nimittää tehtäväänsä uudelleen.

31 artikla

Valituslautakuntien toimivalta

1. Virastossa on vähintään yksi valituslautakunta.

2. Valituslautakunnan tai -lautakuntien tehtävänä on ratkaista 35 artiklassa tarkoitettuja päätöksiä koskevat muutoksenhaut.

3. Valituslautakunta tai -lautakunnat kutsutaan koolle tarpeen mukaan. Komissio vahvistaa valituslautakuntien lukumäärän ja tehtävien jaon 54 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

32 artikla

Valituslautakuntien kokoonpano

1. Valituslautakuntaan kuuluu puheenjohtaja ja kaksi muuta jäsentä.

2. Puheenjohtajalla ja kahdella muulla jäsenellä on sijaiset, jotka edustavat heitä heidän poissaollessaan.

3. Hallintoneuvosto nimittää puheenjohtajan, muut jäsenet ja heidän sijaisensa komission hyväksymästä pätevien ehdokkaiden luettelosta.

4. Jos muutoksenhaun luonne valituslautakunnan mielestä sitä vaatii, se voi valita mainitusta luettelosta enintään kaksi ylimääräistä jäsentä kyseisen tapauksen käsittelyä varten.

5. Komissio päättää 54 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen kunkin valituslautakunnan jäsenten kelpoisuusvaatimuksista, yksittäisten jäsenten toimivallasta päätösten valmisteluvaiheessa ja äänestystä koskevista määräyksistä.

▼B

33 artikla

Valituslautakuntien jäsenet

1. Valituslautakuntien jäsenten, myös puheenjohtajan ja sijaisten, toimikausi on viisi vuotta. Sama henkilö voidaan valita tehtäväänsä uudelleen.

2. Valituslautakuntien jäsenet ovat riippumattomia. Heitä eivät päätöksenteossa sido mitkään ohjeet.

3. Valituslautakuntien jäsenet eivät saa hoitaa muita viraston tehtäviä. Valituslautakuntien jäsenet voivat hoitaa tehtävää osa-aikaisesti.

4. Valituslautakuntien jäsenet voidaan vapauttaa tehtävistään tai heidän nimensä voidaan poistaa luettelosta asianomaisen henkilön toimikauden kestäessä vain, jos tähän on painavat syyt ja jos komissio tekee tätä koskevan päätöksen saatuaan hallintoneuvostolta lausunnon.

34 artikla

Asian käsittelystä vetäytyminen ja jääväys

1. Valituslautakunnan jäsen ei voi osallistua muutoksenhakumenettelyyn, jos asia koskee hänen omaa etuaan, jos hän on aikaisemmin edustanut jotain menettelyn osapuolista tai jos hän on osallistunut sen päätöksen tekemiseen, jota muutoksenhaku koskee.

2. Jos valituslautakunnan jäsen ei jostain 1 kohdassa mainitusta tai muusta syystä katso voivansa osallistua johonkin muutoksenhakumenettelyyn, hänen on ilmoitettava asiasta valituslautakunnalle.

3. Muutoksenhakumenettelyn osapuoli voi jäävätä valituslautakunnan jäsenen 1 kohdassa mainituista syistä tai jos tätä epäillään puolueellisuudesta. Jääväystä ei voida hyväksyä, jos menettelyn osapuoli on jo toteuttanut menettelyyn liittyvän toimen, vaikka jääväysperuste on ollut hänen tiedossaan. Jääväysperusteena ei voi käyttää jäsenen kansallisuutta.

4. Valituslautakunnat päättävät ilman asianomaisen jäsenen osallistumista, miten 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa on meneteltävä. Valituslautakuntaan otetaan kyseisen jäsenen tilalle tämän ratkaisun tekoa varten hänen sijaisensa.

35 artikla

Päätökset, joihin voidaan hakea muutosta

1. Muutosta voidaan hakea viraston päätöksiin, jotka on tehty 15, 46 tai 53 artiklan nojalla.

2. Edellä 1 kohdan mukaisesti tehdyllä muutoksenhaulla ei ole lykkäävää vaikutusta. Virasto voi kuitenkin tilanteen arvioituaan päättää lykätä riitautetun päätöksen soveltamista.

3. Muutosta päätökseen, joka ei päätä menettelyä jonkin osapuolen osalta, voidaan hakea vain lopullista päätöstä koskevan muutoksenhaun yhteydessä, jollei kyseisessä päätöksessä anneta mahdollisuutta erilliseen muutoksenhakuun.

36 artikla

Henkilöt, joilla on muutoksenhakuoikeus

Luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt voivat hakea muutosta päätökseen, joka on osoitettu heille tai joka koskee heitä suoraan ja erikseen, vaikka se olisi osoitettu muulle henkilölle. Menettelyn osapuolet voivat olla muutoksenhakumenettelyn osapuolina.

▼B

37 artikla

Määräaika ja muoto

Valitus ja sen perusteet on toimitettava virastolle kirjallisesti kahden kuukauden kuluessa siitä, kun toimenpide on annettu tiedoksi kyseiselle henkilölle, tai jos tällaista tiedoksiantoa ei ole suoritettu, kahden kuukauden kuluessa päivästä, jona tämä on saanut tiedon asiasta.

38 artikla

Oikaisu

1. Jos pääjohtaja katsoo, että valitus voidaan ottaa tutkittavaksi ja että se on perusteltu, hän oikaisee päätöksen. Tätä säännöstä ei sovelleta, jos menettelyn muu osapuoli vastustaa valitusta.

2. Jos päätöstä ei ole oikaistu kuukauden kuluessa valitusperusteiden vastaanottamisesta, viraston on viipymättä päätettävä, lykkääkö se päätöksen soveltamista 35 artiklan 2 kohdan toisen virkkeen mukaisesti, ja toimitettava valitus valituslautakunnan käsiteltäväksi.

39 artikla

Valituksen tutkiminen

1. Jos valitus voidaan ottaa tutkittavaksi, valituslautakunta tutkii, onko sille perusteita.

2. Valitusta tutkiessaan valituslautakunta toimii kiireellisesti. Se kehottaa muutoksenhakumenettelyn osapuolia aina tarvittaessa esittämään tietyssä määräajassa huomautuksensa valituslautakunnalta tai muilta muutoksenhakumenettelyn osapuolilta vastaanotetuista tiedoksiannoista. Muutoksenhakumenettelyn osapuolilla on oikeus esittää suullisia huomautuksia.

40 artikla

Muutoksenhakua koskeva päätös

Muutoksenhakulautakunta voi joko käyttää viraston toimivaltaa tai siirtää asian viraston toimivaltaisen yksikön hoidettavaksi. Valituslautakunnan tekemä päätös on mainittua yksikköä sitova.

41 artikla

Asian saattaminen yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi

1. Valituslautakuntien tekemiin päätöksiin voidaan hakea muutosta yhteisöjen tuomioistuimessa perustamissopimuksen 230 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti.

2. Jos virasto laiminlyö päätöksen tekemisen, laiminlyöntiä koskeva kanne voidaan panna vireille yhteisöjen tuomioistuimessa perustamissopimuksen 232 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti.

3. Viraston on toteutettava toimenpiteet, joita yhteisöjen tuomioistuimen tuomion täytäntöönpano edellyttää.

42 artikla

Suora muutoksenhaku

Jäsenvaltiot ja yhteisön toimielimet voivat hakea viraston päätöksiin muutosta suoraan yhteisöjen tuomioistuimelta.

▼B

III JAKSO

TYÖMENETELMÄT

43 artikla

Lausuntojen, hyväksyntäeritelmien ja ohjeaineiston laatimismenettelyt

1. Hallintoneuvosto vahvistaa mahdollisimman pian tämän asetuksen voimaantulon jälkeen avoimet menettelyt, joita noudatetaan 13 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitettujen lausuntojen, hyväksyntäeritelmien ja ohjeaineiston antamisessa.

Menettelyissä

a) käytetään hyväksi jäsenvaltioiden ilmailualan sääntelyviranomaisten asiantuntemusta;

b) käytetään tarvittaessa asianomaisten osapuolten asianmukaisia asiantuntijoita;

c) varmistetaan, että virasto julkaisee asiakirjoja ja kuulee laajalti sidosryhmiä noudattaen aikataulua ja menettelyä, johon sisältyy viraston velvollisuus antaa kuulemismenettelyssä kirjallinen vastaus.

2. Kun virasto laatii 14 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden sovellettavaksi tulevia lausuntoja, hyväksyntäeritelmiä ja ohjeaineistoja, se soveltaa jäsenvaltioiden kuulemismenettelyä. Tätä varten se voi perustaa työryhmän, johon kullakin jäsenvaltiolla on oikeus nimetä asiantuntija.

3. Edellä 13 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet ja tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistetut menettelyt on julkaistava viraston virallisessa julkaisussa.

4. Vahvistetaan erityisiä menettelyjä, joiden mukaisesti virasto toimii välittömästi turvallisuusongelmien ilmetessä ja tiedottaa tarpeen mukaan asianomaisille osapuolille toimista, jotka näiden on toteutettava.

44 artikla

Päätöksentekomenettelyt

1. Hallintoneuvosto vahvistaa 13 artiklan c alakohdassa tarkoitettujen yksittäisten päätösten tekemisessä noudatettavat avoimet menettelyt.

Menettelyissä

a) varmistetaan sen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön kuuleminen, jolle päätös osoitetaan, ja sellaisen muun osapuolen kuuleminen, jota asia koskee välittömästi ja henkilökohtaisesti;

b) määrätään päätöksestä ilmoittamisesta luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle ja sen julkaisemisesta;

c) ilmoitetaan luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle, jolle päätös on osoitettu, sekä menettelyjen muille osapuolille kyseisen henkilön tämän asetuksen nojalla käytettävissä olevista muutoksenhakumenettelyistä;

d) varmistetaan, että päätös sisältää sen perustelut.

2. Hallintoneuvosto vahvistaa myös päätöksistä ilmoitettaessa sovellettavat ehdot, joiden mukaisesti päätöksistä ilmoitetaan, samalla kun otetaan muutoksenhakumenettely asianmukaisesti huomioon.

3. Vahvistetaan erityisiä menettelyjä, joiden mukaisesti virasto toimii välittömästi turvallisuusongelmien ilmetessä ja tiedottaa tarpeen mukaan asianomaisille osapuolille toimista, jotka näiden on toteutettava.

▼B

45 artikla

Jäsenvaltioita koskevat tarkastukset

1. Virasto avustaa komissiota tämän asetuksen ja sen täytäntöönpanosääntöjen soveltamisen seurannassa tekemällä jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia koskevia 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja standardointitarkastuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komissiolle perustamissopimuksessa annettua täytäntöönpanovaltaa. Tätä tarkoitusta varten tämän asetuksen mukaisesti valtuutetuilla virkamiehillä ja kansallisilla viranomaisilla on oikeus kyseisen jäsenvaltion lainsäädäntöä noudattaen:

a) tutkia tarpeelliset asiakirjat, tiedot, menettelyt ja muu aineisto, jolla on merkitystä tässä asetuksessa säädetyn lentoturvallisuustason saavuttamisessa;

b) ottaa jäljennöksiä tai otteita kyseisistä asiakirjoista, tiedoista, menettelyistä ja muusta aineistosta;

c) vaatia suullista selvitystä paikalla;

d) päästä asianomaisiin tiloihin, alueille tai liikennevälineisiin.

2. Tarkastuksia suorittamaan valtuutettujen viraston virkamiesten on oikeuksiaan käyttäessään esitettävä kirjallinen lupa, jossa määritellään tarkastuksen kohde ja tarkoitus sekä sen alkamisajankohta. Viraston on hyvissä ajoin ennen tarkastusta annettava kyseiselle jäsenvaltiolle tieto tarkastuksesta ja sitä suorittamaan valtuutettujen virkamiesten henkilöllisyydestä.

3. Asianomaisen jäsenvaltion on suostuttava tällaisiin tarkastuksiin ja sen on varmistettava, että asianomaiset elimet tai henkilöt myös suostuvat niihin.

4. Jos tämän artiklan mukainen tarkastus edellyttää yrityksen tai yritysten yhteenliittymän tarkastamista, sovelletaan 46 artiklan säännöksiä. Jos jokin yritys vastustaa tarkastusta, asianomaisen jäsenvaltion on annettava viraston valtuuttamille virkamiehille tarpeellista apua niin, että tarkastuksen suorittaminen on mahdollista.

5. Tämän artiklan soveltamiseksi laadittavien kertomusten on oltava saatavilla sen jäsenvaltion yhdellä tai useammalla virallisella kielellä, jossa tarkastus suoritetaan.

46 artikla

Yrityksiä koskeva tutkinta

1. Virasto voi toteuttaa itse tai antaa kansallisten ilmailuviranomaisten tai pätevien yksiköiden tehtäväksi kaiken tarpeellisen yrityksiä koskevan tutkinnan 15 artiklan soveltamiseksi. Tutkinnat suoritetaan niiden jäsenvaltioiden lainsäädäntöä noudattaen, joissa ne toteutetaan. Tätä tarkoitusta varten tämän asetuksen mukaisesti valtuutetuilla henkilöillä on oikeus

a) tutkia tarpeelliset asiakirjat, tiedot, menettelyt ja muu aineisto, jolla on merkitystä viraston tehtävien suorittamisessa;

b) ottaa jäljennöksiä tai otteita kyseisistä asiakirjoista, tiedoista, menettelyistä ja muusta aineistosta;

c) vaatia suullista selvitystä paikalla;

d) päästä yritysten asianomaisiin tiloihin, alueille tai liikennevälineisiin.

2. Tutkintaa suorittamaan valtuutettujen henkilöiden on oikeuksiaan käyttäessään esitettävä kirjallinen valtuutus, jossa määritellään tutkinnan kohde ja tarkoitus.

3. Viraston on hyvissä ajoin ennen tutkintaa annettava tieto tutkinnasta ja sitä suorittamaan valtuutettujen henkilöiden henkilöllisyydestä

▼B

sille jäsenvaltiolle, jonka alueella tutkinta on tarkoitus suorittaa. Asianomaisen jäsenvaltion virkamiesten on viraston pyynnöstä avustettava valtuutettuja henkilöitä näiden tehtävien hoitamisessa.

47 artikla

Avoimuus ja tiedottaminen

▼M2

1. Viraston hallussa oleviin asiakirjoihin sovelletaan Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001 ([1]).

▼B

2. Virasto voi tiedottaa omasta aloitteestaan toimivaltaansa kuuluvilla aloilla. Se varmistaa erityisesti, että 43 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun julkaisun lisäksi yleisölle ja asianomaisille osapuolille annetaan nopeasti objektiivista, luotettavaa ja helppotajuista tietoa sen työstä.

▼M2

3. Hallintoneuvosto antaa asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltamista koskevat yksityiskohtaiset käytännön säännöt kuuden kuukauden kuluessa yhteisistä säännöistä siviili-ilmailun alalla ja Euroopan lentoturvallisuusviraston perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1592/2002 muuttamisesta 22 päivänä heinäkuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1643/2003 ([2]) voimaantulosta.

▼B

4. Luonnollisilla ja oikeushenkilöillä on oikeus kääntyä viraston puoleen kirjallisesti millä tahansa perustamissopimuksen 314 artiklassa tarkoitetulla kielellä. Näillä on oikeus saada vastaus samalla kielellä.

▼M2

5. Päätöksistä, jotka virasto on tehnyt asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan soveltamiseksi, voidaan tehdä kantelu Euroopan oikeusasiamiehelle perustamissopimuksen 195 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti tai nostaa kanne Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa perustamissopimuksen 230 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti.

▼B

IV JAKSO

RAHOITUSTA KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET

48 artikla

Talousarvio

1. Viraston tulot koostuvat

a) yhteisön ja sellaisten Euroopan kolmansien maiden rahoitusosuudesta, joiden kanssa yhteisö on tehnyt 55 artiklassa tarkoitetun sopimuksen;

b) viraston myöntämien todistusten ja hyväksyntöjen hakijoiden ja haltijoiden suorittamista maksuista; sekä

c) julkaisuista, koulutuksesta ja kaikista muista viraston tarjoamista palveluista perittävistä maksuista.

2. Viraston menoihin kuuluvat henkilöstöstä, hallinnosta, infrastruktuurista ja toiminnasta aiheutuvat kulut.

([1]) EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.
([2]) EUVL L 245, 29.9.2003, s. 7.

▼M2

3. Tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.

4. Hallintoneuvosto laatii vuosittain tuloja ja menoja koskevan ennakkoarvioesityksen perusteella ennakkoarvion viraston tuloista ja menoista seuraavaa varainhoitovuotta varten.

5. Hallintoneuvosto toimittaa tämän ennakkoarvion, johon sisältyy henkilöstötaulukkoa koskeva esitys ja alustava työohjelma, viimeistään 31 päivänä maaliskuuta komissiolle sekä valtioille, joiden kanssa yhteisö on tehnyt 55 artiklan mukaisia sopimuksia.

6. Komissio toimittaa ennakkoarvion Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevan alustavan esityksen yhteydessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle (jäljempänä yhteisesti ”budjettivallan käyttäjä”).

7. Ennakkoarvion perusteella komissio sisällyttää arviot, joita se pitää henkilöstötaulukon ja yleisestä talousarviosta suoritettavan avustuksen määrän osalta välttämättöminä, Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevaan alustavaan esitykseen ja toimittaa sen budjettivallan käyttäjälle EY:n perustamissopimuksen 272 artiklan mukaisesti.

8. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy viraston avustusta koskevat määrärahat.

Budjettivallan käyttäjä vahvistaa viraston henkilöstötaulukon.

9. Hallintoneuvosto vahvistaa talousarvion. Siitä tulee lopullinen, kun Euroopan unionin yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu. Sitä mukautetaan tarvittaessa vastaavasti.

10. Hallintoneuvosto ilmoittaa budjettivallan käyttäjälle mahdollisimman pian aikomuksestaan toteuttaa hankkeita, joilla voi olla huomattavaa taloudellista vaikutusta talousarvion rahoittamiseen, erityisesti kiinteistöihin liittyviä hankkeita, kuten kiinteistöjen vuokraus tai hankinta. Hallintoneuvosto ilmoittaa asiasta komissiolle.

Kun toinen budjettivallan käyttäjä on ilmoittanut aikomuksestaan antaa lausunto, se toimittaa sen hallintoneuvostolle kuuden viikon kuluessa hankkeesta ilmoittamisesta.

49 artikla

Talousarvion toteuttaminen ja valvonta

1. Pääjohtaja toteuttaa viraston talousarvion.

2. Viraston tilinpitäjä toimittaa alustavan tilinpäätöksen ja selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta komission tilinpitäjälle varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 1 päivään mennessä. Komission tilinpitäjä konsolidoi toimielinten ja hajautettujen elinten alustavat tilinpäätökset yleisen varainhoitoasetuksen 128 artiklan mukaisesti.

3. Komission tilinpitäjä toimittaa viraston alustavan tilinpäätöksen ja selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 31 päivänä. Selvitys varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta toimitetaan myös Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

4. Saatuaan viraston alustavaa tilinpäätöstä koskevat huomautukset, jotka tilintarkastustuomioistuin on laatinut yleisen varainhoitoasetuksen 129 artiklan säännösten mukaisesti, pääjohtaja vahvistaa viraston lopullisen tilinpäätöksen omalla vastuullaan ja toimittaa sen hallintoneuvostolle lausuntoa varten.

5. Hallintoneuvosto antaa lausunnon viraston lopullisesta tilinpäätöksestä.

6. Pääjohtaja toimittaa lopullisen tilinpäätöksen ja hallintoneuvoston lausunnon Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintar-

▼M2

kastustuomioistuimelle viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan heinäkuun 1 päivänä.

7. Lopullinen tilinpäätös julkaistaan.

8. Pääjohtaja toimittaa tilintarkastustuomioistuimelle vastauksen tämän huomautuksiin viimeistään 30 päivänä syyskuuta. Pääjohtaja toimittaa vastauksen myös hallintoneuvostolle.

9. Pääjohtaja antaa Euroopan parlamentille tämän pyynnöstä yleisen varainhoitoasetuksen 146 artiklan 3 kohdan mukaisesti kaikki kyseistä varainhoitovuotta koskevan vastuuvapausmenettelyn sujuvaa toteuttamista varten tarvittavat tiedot.

10. Ennen vuoden N+2 huhtikuun 30 päivää Euroopan parlamentti myöntää neuvoston määräenemmistöllä antamasta suosituksesta lentoturvallisuusviraston pääjohtajalle vastuuvapauden varainhoitovuoden N talousarvion toteuttamisesta.

▼B

50 artikla

Petostentorjunta

1. Petosten, lahjonnan ja muiden säännönvastaisuuksien torjumiseksi sovelletaan rajoituksetta Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ([1]) säännöksiä.

2. Virasto noudattaa Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyä toimielinten välistä sopimusta ([2]) ja antaa välittömästi määräykset, jotka koskevat kaikkia viraston työntekijöitä.

3. Rahoituspäätöksissä ja niistä johtuvissa täytäntöönpanoa koskevissa sopimuksissa tai välineissä määrätään nimenomaisesti, että tilintarkastustuomioistuin ja OLAF voivat tarvittaessa tehdä paikalla suoritettavia viraston antaman rahoituksen edunsaajien ja niiden jakamisesta vastaavien tarkastuksia.

51 artikla

Arviointi

1. Hallintoneuvosto teettää kolmen vuoden kuluessa viraston toiminnan alkamisesta ja sen jälkeen viiden vuoden välein riippumattoman ulkoisen arvioinnin tämän asetuksen täytäntöönpanosta.

2. Arvioinnissa tarkastellaan sitä, kuinka tehokkaasti virasto toteuttaa tehtävänsä. Lisäksi siinä arvioidaan tämän asetuksen sekä viraston ja sen toimintatapojen vaikutusta korkealuokkaisen lentoturvallisuuden kehittämiseen. Arvioinnissa otetaan huomioon eri osapuolten näkökannat sekä eurooppalaisella että kansallisella tasolla.

3. Arvioinnin tulokset toimitetaan hallintoneuvostolle, joka antaa tämän asetuksen, viraston ja sen toimintatapojen muuttamista koskevia suosituksia komissiolle, joka voi toimittaa ne oman lausuntonsa sekä aiheellisten ehdotusten kanssa Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Tarvittaessa niihin sisällytetään toimintasuunnitelma ja sen aikataulu. Sekä arvioinnin tulokset että suositukset julkaistaan.

([1]) EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.
([2]) EYVL L 136, 31.5.1999, s. 15.

▼M2

52 artikla

Varainhoitoa koskevat säännökset

Hallintoneuvosto vahvistaa virastoon sovellettavat varainhoitoa koskevat säännökset komissiota kuultuaan. Säännökset voivat poiketa komission 19 päivänä marraskuuta 2002 antamasta asetuksesta (EY, Euratom) N:o 2343/2002 ([1]), joka koskee Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 185 artiklassa tarkoitettuja elimiä koskevaa varainhoidon puiteasetusta, ainoastaan, jos viraston toiminta sitä nimenomaisesti vaatii ja jos komissio on antanut siihen etukäteen suostumuksensa.

▼B

53 artikla

Maksut

1. Komissio antaa 54 artiklan 3 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen ja hallintoneuvostoa kuultuaan maksuja koskevan asetuksen.

2. Maksuja koskevassa asetuksessa vahvistetaan erityisesti se, mistä 48 artiklan 1 kohdan mukaisia maksuja peritään, niiden suuruus ja suorittamistapa.

3. Maksut peritään:

a) todistusten myöntämisestä ja uusimisesta sekä niihin liittyvistä jatkuvista valvontatoimista;

b) palvelujen tarjoamisesta; maksujen on vastattava kustakin palvelun tarjoamisesta aiheutuneita todellisia kustannuksia;

c) valitusten käsittelystä.

Maksut ilmaistaan ja maksetaan euromääräisinä.

4. Maksujen suuruus vahvistetaan tasolle, jolla varmistetaan, että niistä saatavien tulojen määrällä voidaan periaatteessa täysin kattaa annetuista palveluista aiheutuneet kustannukset.

Edellä 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu rahoitusosuus voi kattaa viraston käynnistysvaiheeseen liittyvät kulut siirtymäkauden aikana, joka päättyy tämän asetuksen voimaantuloa seuraavan neljännen vuoden joulukuun 31 päivänä. Siirtymäkautta voidaan 54 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tarvittaessa jatkaa enintään yhdellä vuodella.

IV LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

54 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon sen 8 artiklan säännökset.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ja ottaen huomioon sen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa säädetty määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

([1]) EYVL L 357, 31.12.2002, s. 72, ja sen oikaisu EYVL L 2, 7.1.2003, s. 39.

▼B

4. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 6 artiklassa säädettyä menettelyä.

Ennen päätöksen tekemistä komissio kuulee tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua komiteaa.

Päätöksen 1999/468/EY 6 artiklan b kohdassa säädetty määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

Jos jokin jäsenvaltio saattaa komission päätöksen neuvoston käsiteltäväksi, neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin kolmen kuukauden kuluessa.

5. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

55 artikla

Euroopan kolmansien maiden osallistuminen

Viraston toimintaan voivat osallistua ne Euroopan kolmannet maat, jotka ovat Chicagon yleissopimuksen sopimuspuolia ja jotka ovat tehneet Euroopan yhteisön kanssa sopimuksen, jonka nojalla ne ovat hyväksyneet tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan yhteisön oikeuden ja sen toimeenpanosäännöt sekä soveltavat niitä.

Näihin sopimuksiin sisältyvien asianomaisten määräysten mukaisesti laaditaan järjestelyjä, joissa määritellään muun muassa näiden valtioiden viraston toimintaan osallistumisen luonne ja laajuus sekä sitä koskevat yksityiskohtaiset säännöt, mukaan lukien rahoitusosuuksia ja henkilöstöä koskevat säännöt.

56 artikla

Viraston toiminnan aloittaminen

1. Virasto ottaa sille 15 artiklan nojalla kuuluvat hyväksyntätehtävät hoitaakseen 28 päivästä syyskuuta 2003 lukien. Mainittuun päivään asti jäsenvaltiot jatkavat asiaankuuluvan lainsäädännön ja asetusten soveltamista.

2. Ylimääräisen 1 kohdassa mainitusta päivästä laskettavan 42 kuukauden siirtymäkauden aikana jäsenvaltiot voivat edelleen antaa todistuksia ja hyväksyntöjä 5, 6, 9 ja 15 artiklan säännöksistä poiketen ja ehdoilla, jotka komissio määrittelee niiden soveltamiseksi annetuissa täytäntöönpanosäännöissä. Jos jäsenvaltio antaa tällä perusteella todistuksia kolmansien maiden antamien todistusten perusteella, komission täytäntöönpanosäännöissä otetaan asianmukaisesti huomioon 9 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdassa esitetyt periaatteet.

3. Ennen 7 artiklan mukaisten keskeisten vaatimusten hyväksymistä voidaan viraston vastaavien tehtävien suorittamiseen 43 artiklan säännöksistä poiketen soveltaa Euroopan ilmailuviranomaisten yhteistyöelimen kanssa sovittuja työmenetelmiä.

57 artikla

Kumoaminen

1. Direktiivi 80/51/ETY ja asetuksen (ETY) N:o 3922/91 liite II kumotaan 28 päivästä syyskuuta 2003.

2. Edellä 8 artiklan säännöksiä sovelletaan tuotteisiin, osiin ja laitteisiin sekä organisaatioihin ja henkilöihin, jotka on hyväksytty tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen säännösten mukaisesti.

▼B

58 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Edellä 5 ja 6 artiklaa sovelletaan tarkoitetuissa toimeenpanosäännöissä yksilöidyistä päivistä lukien.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE I

Artiklassa 5 tarkoitetut keskeiset lentokelpoisuusvaatimukset

1 Tuotteen kestävyys: Tuotteen kestävyys on varmistettava kaikissa ennakoitavissa olevissa lento-olosuhteissa ilma-aluksen käyttöiän ajan. Kaikkien vaatimusten täyttäminen on osoitettava arvioinnin tai analyysin avulla ja tarvittaessa vahvistettava testein.

1.a Rakenteet ja materiaalit: Rakenteellinen kestävyys on varmistettava ilma-aluksen koko käyttöalueella ja riittävällä tavalla silloinkin, kun käyttöalue ylitetään, ja se on säilytettävä ilma-aluksen käyttöiän ajan.

1.a.1 Ilma-aluksen kaikkien osien, joiden pettäminen voisi heikentää rakenteellista kestävyyttä, on oltava seuraavien ehtojen mukaisia ilman haitallista muodonmuutosta tai rakenteen pettämistä. Tämä koskee kaikkia merkittäviä massoja ja niiden kiinnitystä.

1.a.1.a On otettava huomioon kaikki kohtuudella odotettavissa olevat ja riittävästi tämän ylittävät kuormitukseen liittyvät yhdistelmät painojen, massakeskiövaihtelun, ilma-aluksen käyttöalueen ja -iän osalta. Tämä sisältää tuulenpuuskista, liikkeistä, paineistamisesta, liikuteltavista pinnoista ja hallinta- ja työntövoimajärjestelmistä aiheutuvat kuormitukset sekä lennon aikana että maassa.

1.a.1.b On otettava huomioon maalle tai veteen suoritettujen pakkolaskujen aiheuttamat kuormitukset ja todennäköiset viat.

1.a.1.c Näihin kuormituksiin liittyvään rakenteelliseen vaikutukseen on sisällytettävä dynaamiset kuormitukset.

1.a.2 Ilma-aluksessa ei saa ilmetä aeroelastista epävakautta eikä liiallista tärinää.

1.a.3 Valmistusprosessien ja ilma-aluksen rakentamisessa käytettävien materiaalien tuloksena on saatava tunnettuja ja toistettavissa olevia rakenteellisia ominaisuuksia. Toimintaympäristöön liittyvistä materiaalien suorituskyvyn muutoksista on annettava selvitys.

1.a.4 Jaksottaisen kuormituksen, ympäristön aiheuttaman heikkenemisen, satunnaisten ja yksittäisten vaurioiden vaikutukset eivät saa heikentää rakenteellista kestävyyttä hyväksyttävän jäännöslujuustason alapuolelle. Kaikki tarvittavat ohjeet lentokelpoisuuden ylläpidon varmistamiseksi tässä suhteessa on julkaistava.

1.b Työntövoima: Työntövoimajärjestelmän (eli moottorin ja tarvittaessa potkurin) kestävyys on osoitettava työntövoimajärjestelmän koko käyttöalueella ja riittävällä tavalla silloinkin, kun käyttöalue ylitetään, ja se on säilytettävä työntövoimajärjestelmän käyttöiän ajan.

1.b.1 Työntövoimajärjestelmän on tuotettava sille asetetuissa rajoissa siltä vaadittava työntövoima tai voima kaikissa tarvittavissa lento-olosuhteissa, ympäristövaikutukset ja -olosuhteet huomioon ottaen.

1.b.2 Valmistusprosessin ja työntövoimajärjestelmän rakentamisessa käytettyjen materiaalien tuloksena on saatava tunnettu ja toistettavissa oleva rakenteellinen toiminta. Toimintaympäristöön liittyvistä materiaalisista suorituskyvyn muutoksista on annettava selvitys.

1.b.3 Jaksottaisen kuormituksen, ympäristön ja toiminnan aiheuttaman heikkenemisen ja siitä todennäköisesti aiheutuvien osissa ilmenevien vikojen vaikutukset eivät saa heikentää työntövoimajärjestelmän luotettavuutta hyväksyttävän tason alapuolelle. Kaikki tarvittavat ohjeet lentokelpoisuuden ylläpidon varmistamiseksi tässä suhteessa on julkaistava.

1.b.4 Kaikki tarvittavat ohjeet, tiedot ja vaatimukset työntövoimajärjestelmän turvallisesta ja oikeasta asennuksesta ilma-alukseen on julkaistava.

1.c Järjestelmät ja laitteet

1.c.1 Ilma-aluksessa ei saa olla sellaisia suunnittelusta johtuvia ominaisuuksia tai yksityiskohtia, jotka kokemus on osoittanut vaarallisiksi.

1.c.2 Ilma-aluksen — mukaan lukien ne järjestelmät, varusteet ja laitteet, joita tyyppihyväksyntä tai toimintasäännöt edellyttävät — on toimittava suunnitellulla tavalla kaikissa ennakoitavissa olevissa käyttöolosuhteissa

▼B

ilma-aluksen koko käyttöalueella ja riittävällä tavalla silloinkin, kun käyttöalue ylitetään, järjestelmän, varusteen ja laitteen toimintaympäristö asianmukaisesti huomioon ottaen. Muut järjestelmät, varusteet ja laitteet, joita ei edellytetä tyyppihyväksynnässä tai toimintasäännöissä, riippumatta siitä, onko niiden toiminta moitteetonta vai ei, eivät saa heikentää turvallisuutta tai vaikuttaa haitallisesti minkään muun järjestelmän, laitteen tai kojeen moitteettomaan toimintaan. Järjestelmiä, laitteita ja kojeita on voitava käyttää ilman, että tarvitaan poikkeuksellista taitoa tai voimaa.

1.c.3 Ilma-aluksen järjestelmien, varusteiden ja laitteiden on erikseen ja suhteessa toisiinsa tarkasteltuina oltava suunniteltu siten, ettei yksittäinen vika, jota ei ole osoitettu erityisen epätodennäköiseksi, johda onnettomuuden aiheuttavaan vikaan, ja tällöin on vian mahdollisuuden ja sen ilma-alukseen tai siinä oleviin henkilöihin kohdistuvan vaikutuksen voimakkuuden välisen suhteen oltava käänteinen. Edellä mainitun yksittäistä vikaa koskevan vaatimuksen osalta sallitaan, että ilma-aluksen koko ja kokonaisrakenne on otettava asianmukaisesti huomioon ja että tämän johdosta kyseinen yksittäistä vikaa koskeva vaatimus voi jäädä täyttymättä helikopterien ja pienlentokoneiden joidenkin osien ja joidenkin järjestelmien osalta.

1.c.4 Miehistölle ja tarvittaessa huoltohenkilökunnalle on annettava turvallisen lennon suorittamiseksi tarvittavat ja vaarallisia tilanteita koskevat tiedot selvästi, johdonmukaisesti ja yksiselitteisesti. Järjestelmät, laitteet ja ohjaimet, mukaan lukien mittarit ja ilmaisintaulut on suunniteltava ja sijoitettava siten, että minimoidaan virheet, jotka saattaisivat osaltaan synnyttää vaaratilanteita.

1.c.5 Suunnittelussa on otettava huomioon varotoimenpiteet, joiden avulla minimoidaan vaarat, jotka kohtuullisen todennäköisesti uhkaavat ilma-alusta ja siinä olevia henkilöitä joko ilma-aluksen sisällä tai sen ulkopuolelta, mukaan lukien suojaaminen mahdolliselta merkittävältä vialta jossain ilma-aluksen laitteessa tai laitteen rikkoutumiselta.

1.d Lentokelpoisuuden ylläpito

1.d.1 On laadittava ohjeet lentokelpoisuuden ylläpitämisestä sen varmistamiseksi, että ilma-aluksen tyyppihyväksynnän edellyttämä lentokelpoisuusstandardi säilyy koko ilma-aluksen käyttöiän ajan.

1.d.2 On määrättävä keinoista lentokelpoisuuden ylläpidon kannalta välttämättömien osien ja laitteiden tarkastamiseksi, säätämiseksi, voitelemiseksi, poistamiseksi tai vaihtamiseksi.

1.d.3 Lentokelpoisuuden ylläpitoa koskevat ohjeet on annettava yhden tai useamman käsikirjan muodossa niihin sisältyvien tietojen määrän mukaan. Käsikirjoissa on käsiteltävä huolto- ja korjausohjeita, huoltotietoja, vianetsintä- ja tarkastusmenettelyjä käytännöllisessä muodossa.

1.d.4 Lentokelpoisuuden ylläpitoa koskevissa ohjeissa on oltava lentokelpoisuusrajoitukset, joissa määrätään pakollisista vaihtoajoista, tarkastusväleistä ja näihin liittyvästä tarkastusmenettelystä.

2 Tuotteen käytön lentokelpoisuusnäkökohdat

2.a On osoitettava, että seuraavista asioista on huolehdittu, jotta tuotteen käytön aikana maassa tai ilma-aluksessa oleville varmistetaan riittävä turvallisuustaso.

2.a.1 On vahvistettava ilma-alukselle hyväksytyt käyttömuodot ja sen turvallisen käytön rajat ja turvallisen käytön edellyttämät tiedot, mukaan lukien ympäristöön liittyvät rajoitukset ja ilma-aluksen suoritusarvo.

2.a.2 Ilma-alusta on voitava ohjata ja käsitellä turvallisesti kaikissa ennakoitavissa olevissa käyttötilanteissa myös sen jälkeen, kun yksi tai useampi työntövoimajärjestelmä on vioittunut. Ilma-aluksen ohjaajan fyysiset voimavarat, ohjaamo-olosuhteet, ohjaajien työmäärä ja muut inhimilliset tekijät sekä lennon vaihe ja sen kesto on otettava asianmukaisesti huomioon.

2.a.3 Yhdestä lennon vaiheesta on voitava siirtyä sujuvasti toiseen ilman, että tämä edellyttää poikkeuksellista ohjaustaitoa, tarkkaavaisuutta, voimaa tai työpanosta missään todennäköisessä käyttötilanteessa.

▼B

2.a.4 Ilma-aluksen vakavuuden on oltava sellainen, että sillä varmistetaan, ettei ohjaajaan kohdistu liiallisia vaatimuksia, kun otetaan huomioon lennon vaihe ja sen kesto.

2.a.5 On vahvistettava menettelyt normaalikäyttöä, vika- ja hätätilanteita varten.

2.a.6 Ilma-aluksessa on oltava varoitusmerkit tai muita esteitä, joiden tarkoituksena on estää ylittämästä normaalia lennon rajakäyrää, konetyypistä riippuen.

2.a.7 Ilma-aluksen ominaisuuksien ja sen järjestelmien avulla on voitava palata turvallisesti takaisin lennon rajakäyrän äärirajoilta, jonne on ehkä jouduttu.

2.b Miehistön jäsenille on kerrottava käyttörajoituksista ja muista turvallista käyttöä koskevista tiedoista.

2.c On estettävä, että haitalliset ulkoiset ja sisäiset olosuhteet, ympäristöolosuhteet mukaan lukien, vaarantavat tuotteen käytön.

2.c.1 Vaaratilannetta ei saa erityisesti syntyä siitä, että joudutaan muun muassa seuraavien tuotteen käytön aikana kohtuudella odotettavissa olevien ilmiöiden kohteeksi: huono sää, salamointi, lintujen törmääminen ilma-alukseen, korkeataajuinen säteilykenttä, otsoni, jne.

2.c.2 Matkustamo-osastojen on tarjottava matkustajille sopivat matkustusolot ja asianmukainen suoja lentotoiminnasta aiheutuvilta tai hätätilanteisiin johtavilta ennakoitavilta vaaroilta, tulen, savun, myrkyllisten kaasujen ja paineen nopean alenemisen vaara mukaan lukien. On oltava keinot, joilla annetaan ilma-aluksessa oleville kohtuulliset mahdollisuudet välttyä vakavalta loukkaantumiselta ja poistua nopeasti ilma-aluksesta ja suojellaan heitä hidastusvoimilta jouduttaessa tekemään pakkolasku maahan tai veteen. Ilma-aluksessa on oltava selkeät ja yksiselitteiset merkit tai ilmaisimet, joilla ohjataan ilma-aluksessa olevia toimimaan asianmukaisesti turvallisuuden vaatimalla tavalla ja kerrotaan turvavarusteiden sijainnista ja niiden asianmukaisesta käytöstä. Vaadittavien turvavarusteiden on oltava helposti saatavilla.

2.c.3 Miehistöosastot on järjestettävä niin, että helpotetaan lentotoimintaa, myös asentotietoisuutta lisäämällä, ja ennakoitavien ja hätätilanteiden hallintaa. Miehistöosastojen ympäristö ei saa vaarantaa miehistön mahdollisuuksia suorittaa tehtävänsä, ja se on suunniteltava siten, että vältetään häiriöt käytön aikana ja ohjauslaitteiden väärinkäyttö.

3 Organisaatiot (mukaan lukien luonnollinen henkilö, joka harjoittaa suunnittelu-, valmistus- tai huoltotoimintaa)

3.a Organisaatiolle on annettava hyväksyntä seuraavien edellytysten täyttyessä:

3.a.1 Organisaatiolla on käytettävissään kaikki toiminnassa tarvittavat keinot. Keinoja ovat muun muassa seuraavat: tilat, henkilöstö, laitteet, työkalut ja materiaali; asiakirjat tehtävistä, vastuualueista ja menettelyistä; asiaa koskevien tietojen saatavuus ja kirjanpito.

3.a.2 Organisaatio luo hallintojärjestelmän ja pitää sitä yllä varmistaakseen, että näitä keskeisiä lentokelpoisuusvaatimuksia noudatetaan, ja pyrkii jatkuvasti parantamaan järjestelmää.

3.a.3 Organisaatio toteuttaa tarvittavat järjestelyt toisten organisaatioiden kanssa, joita asia koskee, sen varmistamiseksi, että näitä keskeisiä lentokelpoisuusvaatimuksia noudatetaan.

3.a.4 Organisaatio perustaa poikkeavia tilanteita koskevan tiedotus- ja/tai käsittelyjärjestelmän, josta huolehtii edellä 3.a.2 kohdassa mainittu hallintojärjestelmä edellä 3.a.3. kohdassa mainittujen järjestelyjen avulla tuotteiden turvallisuuden jatkuvan parantamisen edistämiseksi.

3.b Huoltokoulutusta antaviin organisaatioihin ei sovelleta 3.a.3 eikä 3.a.4 kohdan ehtoja.

▼B

LIITE II

4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut ilma-alukset

Ilma-alukset, joihin ei sovelleta 4 artiklan 1 kohtaa, ovat ilma-aluksia, joiden tyyppihyväksyntätodistusta tai lentokelpoisuustodistusta ei ole annettu tämän asetuksen ja sen täytäntöönpanosääntöjen mukaisesti ja jotka kuuluvat johonkin seuraavista luokista:

a) ilma-alus, jolla on selkeä historiallinen merkitys, joka liittyy

   i) osallistumiseen merkittävään historialliseen tapahtumaan, tai

   ii) huomattavaan vaiheeseen ilmailun kehityksessä, tai

   iii) merkittävään asemaan jäsenvaltion asevoimissa,

   ja joka täyttää yhden tai useamman seuraavista perusteista:

   i) ilma-aluksen alkuperäisestä tyyppisuunnittelusta on yli 40 vuotta;

   ii) ilma-aluksen tyypin valmistaminen on lopetettu ainakin 25 vuotta sitten;

   iii) jäsenvaltioissa on edelleen rekisteröitynä vähemmän kuin 50 alkuperäiseltä suunnittelultaan samanlaista ilma-alusta;

b) ilma-alus, joka on erityisesti suunniteltu tai muutettu tutkimus-, kokeilu- tai tieteellisiin tarkoituksiin ja jota valmistetaan todennäköisesti hyvin rajoitettu määrä;

c) ilma-alus, josta vähintään 51 prosenttia on rakentanut harrasterakentaja tai voittoa tavoittelematon amatööriyhdistys omiin tarkoituksiinsa ja ilman kaupallisia tavoitteita;

d) ilma-alus, joka on alun perin suunniteltu vain sotilastarkoituksiin;

e) enintään kaksipaikkaiset lentokoneet, joiden sakkausnopeus tai vakaa lentonopeus laskuasussa on enintään 35 solmua kalibroitua ilmanopeutta ja jonka suurin hyväksytty lentoonlähtömassa on enintään:

   i) 300 kg yksipaikkaisten maalentokoneiden osalta; tai

   ii) 450 kg kaksipaikkaisen maalentokoneiden osalta; tai

   iii) 330 kg yksipaikkaisen amfibiolentokoneen tai vesilentokoneen osalta; tai

   iv) 495 kg kaksipaikkaisen amfibiolentokoneen tai vesilentokoneen osalta edellyttäen, että toimiessaan sekä vesi- että maalentokoneena se alittaa tarvittaessa molemmat suurinta hyväksyttävää lentoonlähtömassaa koskevat rajoitukset;

f) liitimet, joiden rakenteellinen massa yksipaikkaisina on alle 80 kg tai kaksipaikkaisina alle 100 kg, mukaan lukien jaloilta lähtevät koneet;

g) miehittämätön erityislaatuinen ilma-alus, jonka toimintamassa on alle 150 kg;

h) muut ilmailussa käytettävät laitteet, joiden kokonaismassa ilman ohjaajaa on alle 70 kg.